

Läkare mot kärnvapen

Læger mod

kernevåben

Informationsblad - Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK) - Danske læger mod kernevåben (DLMK)
Newsletter - The Swedish and Danish Sections of IPPNW,
International Physicians for the Prevention of Nuclear War

Nr 106 OKTOBER 2006

Två just utsedda co-presidents för IPPNW

Läs om den 17:e världskongressen i Helsingfors med bl. a.
intervjuer med IPPNW-studenter från Nordkorea, Kina och Iran

PRESSTOPP! se sidan 19!

Summary in English

This number of LMK is dominated by one great event, the 17th World Congress of IPPNW. As Gunnar Westberg, reelected co-president stated, the voices from students and young doctors give us hope. The congress commenced with a two days student meeting. Among many activities were creative workshops where ideas and plans for future IPPNW work were outlined. Students from nuclear weapons states, present or future, participated with financial support from SLMK. Read interviews with three of them.

During the year to come, Gunnar Westberg will work together with Ime

John, newly elected co-president. Ime says in an interview that he intends to be a link to the IPPNW affiliates in the South. He will also focus on the issue of small arms.

The recently published report from the Weapons of Mass Destruction Commission was presented and discussed at the congress. This report contains much valuable information on facts about nuclear weapons and also gives recommendations for the future. Read the article on this extremely important document.

Our students have been active also before the congress. Two of them, dur-

ing a visit to Las Vegas, succeeded in persuading the mayor to make his city a member of Mayors for Peace.

Chairperson Frida Sundberg in the leading article calls attention to the recent general election in Sweden, urging the new government to put nuclear weapons disarmament high on their agenda. She reminds the new prime minister and the foreign minister of their great responsibility.

ULF KÖNIG, JAN LARSSON

DLMK/SLMK – presentation

Läkare mot kärnvapen är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen **Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK)** och **Danske læger mod kernevåben (DLMK)**. SLMK har ca 5000 läkare, medicinstudenter och stödpersoner som medlemmar; DLMKs medlemsantal är ca 350. Föreningarna är de svenska och danska grenarna av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW)** med ca 150 000 läkare i ca 50 länder som medlemmar. SLMK, DLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av två ordföranden ("co-presidents").

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Skriv med **dubbelt radavstånd**, max fem A4-sidor. Bidragen tas dock helst emot via e-post, som bifogat Word-dokument. Det går även bra att skicka texten på diskett/cd. Bifoga gärna foton, allrahelst digitala bilder med hög upplösning. Papperskopior går också bra. Fäst inga gem på foton och skriv inget på dem, ej heller på baksidan – sätt istället en nummeretikett på baksidan och bifoga bildtext separat. Skicka gärna med ett foto av författaren/författarna. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iaktas strikt**.

Från redaktörerna

Omslagsbilden visar IPPNW:s två co-presidents för året som kommer, Gunnar Westberg och Ime John. De utsågs nyligen på världskongressen i Helsingfors. För Gunnar handlar det om omval, medan Ime, som kommer från Nigeria är ny på posten. Läs en intervju med Ime John på sidorna 14-15.

Just före pressläggningen nås vi av nyheten om Nordkoreas provsprängning. Läs Gunnar Westbergs kommentar på sidan 19.

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
107	1/12 -06	december
108	1/2 -07	mars
109	1/5 -07	juni
110	15/9 -07	oktober

Svenska Läkare mot Kärnvapen

Informationsblad nr 106, oktober 2006
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 6 000 ex

Ansvarig utgivare:

Jan Larsson
Linnégatan 2 G
753 32 UPPSALA
Tel 018-14 62 12
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr:

Jan Larsson och
Ulf König

Tryckeri:

Perstorps Tryckeri AB
Perstorp

Grafisk red. & formgivn:

Gösta Mårtensson
Mossvägen 20
284 34 Perstorp
Tel: 0435-356 45
E-post: info@pptryck.se

Manusstopp för nästa nr (107): 1 december, 2006

Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3.

Tryckt på miljögodkänt papper.

**AKTUELLA
SLMK-ADRESSER M M**

SLMKs ordförande

Frida Sundberg
Norra Ågatan 5B
416 49 Göteborg
Tel 031-700 88 08
E-post:
frida.sundberg@slmk.org

Kanslichef

Klas Lundius
Håkantorpsmälla
284 91 Perstorp
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
Mobiltel: 070-520 83 58
E-post:
klas.lundius@slmk.org

Medlemsreg o bokföring

Margareta Gustafsson
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
E-post:
margareta.gustafsson@slmk.org

Kansli för

Stockholmsregionen

Annika Rådberg
Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610
114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

**Läkarfonden för
Förebyggande av
Kärnvapenkrig**

Postgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2006:

290 kr resp 100 kr (stud),
sätts in på pg 90 10 90 – 1
eller bg 901 – 0901
Prenumeration på "Läkare
mot kärnvapen" ingår.

SLMKs hemsida:

www.slmk.org

IPPNW:s hemsida:

www.ippnw.org

* * *

Landsnummer – telefon:

Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

**AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:**

Se sid 30.

INNEHÅLL NR 106

Det har varit val i Sverige	4
Ledare	
SLMK på världens första World Peace Forum	5
Peace, love and understanding i Sin city	6
City of Hiroshima Peace Declaration	8
Studentmöte i London om NWIP	9
Hiroshima-uppropet och Iran	9
Tack för ditt bidrag!	
Varför finns kärnvapen kvar?	10
Hiroshimadagen 2006 i Göteborg	
Årsmöte för SLMK, kallelse	11
Rapport från IPPNWs världskongress i Helsingfors 2006	12
Möte med Israels ambassadör	13
Intervjuer med IPPNW studenter från Nordkorea, Kina och Iran	14
Intervju med Ime John, nyvald CO-President i IPPNW	14
IPPNW:s fem prioriterade arbetsområden	15
MITTUPPSLAGET	
Bilder från 17th World Congress of IPPNW	16
Kärnvapenedrustning efter Blixkommissionen	18
Kärnvapen i Europa	20
Indtryk fra Kongressen i Helsinki 7-10 sept. 2006	21
Slutord från Helsingforskongressen	22
DLMK:s brev til det danske Udenrigsministerium	23
Formandsberetning DLMK, 2005-06	24
Moral då och nu	25
IPPNW i fremtiden	26
Internationell utblick	28
DLMK:s bestyrelse	30
Valberedningens förslag till SLMKs styrelse 2007-2008	31
BAKSIDA	
Höstmöte i Karlstad, inbjudan	32

Kliver av planet på Landvetter efter en utlandsvistelse. Det är söndagen den 17/9, idag har det varit val i Sverige. På TV-monitorn ovanför bagagebandet läser jag att regeringsmakten övergått till den borgerliga sidan. Undrar över vilka konsekvenser detta har för svenskt arbete för kärnvapenedrustning.

När detta skrivs under veckan efter valet finns ännu ingen färdig bild av hur regeringen kommer att se ut. Ännu finns ingen deklaration av vilken utrikes- och säkerhetspolitik man vill föra. I valrörelsen var det förskräckande tyst kring dessa frågor. Som en reaktion på detta genomförde SLMK en enkät till samtliga riksdagspartier och utifrån de löften som avgavs i svaren på denna finns en del handling att kräva av den tillträdande regeringen.

Flera av partierna lovar att driva frågorna om kärnvapenedrustning mer aktivt inom EU. Detta löfte är mycket intressant eftersom de båda kärnvapenstaterna Frankrike och Storbritannien finns i denna församling. Båda har utmärkt sig negativt genom att hota att använda kärnvapen mot stater som stödjer terroraktioner mot dem. Storbritannien står dessutom inför avgörande beslut om de skall plöja ner miljardbelopp (i pund!) i modernisering av sitt u-båtsbaserade kärnvapensystem *Trident*, en process som väckt omfattande protester både i Storbritannien och i utlandet. Här behövs ett kraftfullt och tydligt agerande av en svensk utrikesminister.

EU-parlamentet har redan (nov 2005) antagit ett kraftfullt dokument mot massförstörelsevapen. Nu behöver detta följas upp på ministernivå för att implementeras! Jag noterar att samtliga de borgerliga partierna uttalar sitt stöd för detta dokument och jag ser fram emot att se alliansens utrikesminister med kraft ta sig an dessa frågor! Nya kvastar lär ju sopa bäst. Varför inte passa på under det finländska EU-ordförandeskapet, Finlands utrikesminister Erkki Tuomioja lär ju vara en känd vän av nedrustning?

Till sin hjälp har den nu tillträdande utrikesministern (vem hon nu än är) ett nytt, ovärderligt redskap. Tidigt i somras kom den hett efterlängtda rapporten från Blixkommissionen "Weapons of terror, Freeing the world

of Nuclear, Biological and Chemical weapons". Ingen annan nyttillträdd utrikesminister i detta land har någonsin haft en så lättläst, genomarbetad och övergripande ABC-bok i kärnvapenedrustning. ABC-bok eller möjligen kokbok, dock utan glättiga bilder. Här finns ett antal punktvis formulerade förslag till praktiska steg mot en kärnvapenfri värld, men än viktigare - här finns en lättillgänglig sammanfattning av bakgrundskunskapen. Men det är som med alla andra receptförslag: man måste veta själv vilken rätt man vill laga och vilka resurser man är beredd att satsa. Filé eller falukorv? Saffran eller karamellfärg? God matlagning kräver bra råvaror och lyckad kärnvapenedrustning kräver ärlig vilja och stora politiska investeringar. Men resultatet kan bli mycket gott. Ett litet första symboliskt steg skulle ju kunna vara att skjuta till ekonomiska medel till ett kontor till stöd för ickespridningsavtalet som lär sakna administrativa resurser. Eller så väljer man att slå på stora trumman på en gång och gå i bräschen och driva kraven på ett internationellt förbud mot kärnvapen...

En bekymmersam punkt i de borgerliga partiernas utrikespolitik är deras syn på ett eventuellt svenskt Nato-medlemskap. SLMK har egentligen ingen åsikt om ett eventuellt svenskt medlemskap i ett framtida kärnvapenfritt Nato. Däremot inger Natos märkliga uppfattning att kärnvapen skulle förbättra säkerheten för Europas invånare skepsis. Hur skulle Frankrikes kärnvapeninnehav kunna skydda mot arga unga män från förorterna? På vilket vis skulle brittiska kärnvapenbestyckade ubåtar kunna skydda mot skobombare på flygplatser? Efter att ha besökt beslutsfattare på Natos huvudkvarter i Bryssel känns det att det är mycket lång väg att gå innan de förstått att verklig säkerhet inte kan byggas på terrorhot med mass-

förstörelsevapen. Efter att ha diskuterat med norska och danska kolleger kan jag förstå den frustration det kan inge att leva i ett land som är politiskt och moraliskt medansvariga i en försvarsallians som bygger sin bild av trygghet på "MAD" (Mutually Assured Destruction), vilket ju är ren och skär galenskap. Centerpartiet drar glädjande nog konsekvenserna av detta och svarar på frågan om Sverige bör ansluta sig till Nato; "Nej, Natos kärnvapendoktriner är ett av de, för oss, tyngsta skälen för att vi inte bör ansluta oss". "Kristdemokraterna ser för närvarande ingen anledning för Sverige att söka medlemskap i Nato." Att folkpartiet och moderaterna pläderar för ett medlemskap är däremot djupt oroande så länge Nato håller fast vid sina kärnvapenbaserade säkerhetsdoktriner.

Jag vill önska den tillträdande utrikesministern lycka till, Du har möjligheten att snabbt bli historisk. Europa står inför flera avgörande beslut, det är nu nödvändigt att vi för allas vår säkerhets skull, befri denna kärnvapenedlusade kontinent från dess onda 1900-tals arv av möjlig ödeläggelse. Du är den som bär detta ansvar på Dina axlar, det är Du (och Din chef) som har möjlighet att föra dessa frågor högst upp på dagordningen i EU:s innersta kretsar. Som ungdomarna rappade under *NPT prepcom* för några år sedan "if you need a miracle - do it yourself" eller som Dalai Lama lär ha sagt "If you think you are too small to make a difference - try sleeping with a mosquito".

Frida Sundberg
Ordf SLMK

Hela resultatet av partienkäten finns på vår hemsida www.slmk.org

SLMK på världens första World Peace Forum

Två läkarstudenter representerade SLMK på World Peace Forum 23 till 28 juni i Vancouver, Kanada. Forumet blev en folkfest som bland annat bjöd på en stor gatudemonstration, intressanta paneldiskussioner samt många inspirerande talare och vittnesmål.

När World Peace Forum anordnades för första gången i juni 2006 stod ämnen som nedrustning, gatuvåld, rasism, förtryck av kvinnor och ursprungsbefolkningar, landminor, miljöfrågor och utbildning i centrum. Deltagarna var omkring 4000 och kom från ett hundratal olika länder.

Måndagen den 26 juni hölls en temadag om hälso- och sjukvårdspersonals arbete för fred. Under dagen höll de två svenska studenterna, Thomas Silfverberg och Wenjing Tao tillsammans med studenter från Tyskland och Kanada två workshops utifrån arbetet med Nuclear Weapons Inheritance Project. Dessutom presenterades projektet inför alla deltagare i denna temadag.

Temadagen anordnades av Physicians for Social Responsibility i Kanada (dvs IPPNW-Kanada). Talade gjorde bland annat Mary Wynne Ashford och Victor Sidel (båda före detta co-presidenter för IPPNW) samt Robert Gould som talade om bioterrorism (även han är frontfigur inom IPPNW i USA).

World Peace Forum bjöd även på en mängd gatudemonstrationer. Studenterna inom Inheritance-projektet anordnade t.ex. Target Vancouver där ett stort rött kors placerades utanför Vancouver Arts Museum och förbipasserande informerades om betydelsen av kärnvapennedrustning i världen.

Den stora demonstrationen gick av stapeln den andra dagen. Flera tusen människor anslöt då fredsbudskapen spreds från gatorna i centrala

Vancouver under banderollen "No war, nowhere". Tåget gick till Sunset Beach där en festival hölls med musik och tal av internationella artister.

Andra evenemang som lockade allmänheten var en ljusceremoni i Stanley Park (Vancouvers stora park), fredsmässor i kyrkorna och en påkostad konsert på en av de största teatrarne i staden, med kanadensiska artister som skrivit och verkat för fred.

Konsertens intäkter gick till *Adopt-A-Minefield* som bedriver en kampanj för en värld fri från landminor.

Flera paneldiskussioner där kärnvapennedrustning stod i centrum hölls. Inspirerande Rebecca Johnson talade sig varm för Faslane365-projektet i Storbritannien. "Man måste angripa kedjans svagaste länk", sa hon och syftade på Storbritannien och Faslane i Skottland (där Storbritanniens kärnvapenbestyckade ubåtar har sin bas).

Senator Doug Roche talade, även han mycket inspirerande, om USA:s roll i kärnvapennedrustningen.

Herr Sumataro, överlevande från Hiroshima, gav ett fängslande vittnesmål från Hiroshima den 6 augusti 1945.

Den sista dagen samlades deltagarna i olika arbetsgrupper, varav en rörde kärnvapenfrågor. Denna arbetsgrupp kom fram till följande uppmaningar till kärnvapenländerna.

- Permanent ta bort alla kärnvapen från hair-trigger alert
- Avsäga sig alla policys för användning av kärnvapen
- Inleda förhandlingar för att stoppa kapprustningen (inkluderat ett avtal rörande klyvbart material för vapen-användning).
- Kompensera alla offer för kärnvapens användning, produktion och testning.

Arbetsgruppen poängterade även vikten av att USA tar en ledande roll i den här utvecklingen.

För oss två svenskar är de bestående intrycken från World Peace Forum allt engagemang som samlats på samma plats. Och att samma engagemang finns hos så många människor från olika delar av världen. Alla dessa människor samlas och går tillsammans genom gatorna i Vancouver med samma mål i sikte: en horisont utan kärnvapen.

Andra höjdpunkter var när borgmästare från USA förklarar det fundamentala felet i att 31 procent av de amerikanska skattebetalarnas pengar går till militären, allt medan 45 miljoner människor i USA saknar sjukförsäkring.

Men kanske framför allt berättelsen om hur det unga cykelbudet Sumataros hela liv förändrades av det eldskott som tändes på himlen en sommarmorgon i staden Hiroshima för över 61 år sedan. Tragedin från den morgonen lever inte bara i honom, utan i alla människor som nekas rätten till ett människovärdigt liv på grund av att pengarna istället läggs på utveckling av massförstörelsevapen. Som läkare och läkarstudenter kan vi inte bara strunta i det. Vi måste ges rätten att behandla och lindra dessa människors lidande. Allt annat är tjänstefel!

Thomas Silfverberg
thomas.silfverberg@slmk.org

"Nej, Iran behöver inga kärnvapen. Och det behöver inte USA eller Pakistan heller"

sagt av juristen Shirin Ebadi, Irans första och hittills enda nobelpristagare (UNT 27 sep)

Peace, love and understanding i Sin city

NWIP på besök i Las Vegas

Efter World Peace Forum i Vancouver i slutet av juni fortsatte en delegation av medicinstudenter från Nuclear Weapons Inheritance Programme (NWIP) till Las Vegas. Under fyra dagar hann vi bland annat träffa borgmästaren i Las Vegas för att diskutera kärnvapenfrågor samt besöka fredsaktivisten Corbin Harney. Corbin är andlig ledare för indianstammen Shoshone, vars land utnyttjas för kärnvapenprov. Vi upplevde både framgångar och motgångar, men i stort sett blev det en lyckad delegation med förhoppningsvis bestående resultat.

Det var med nyfikenhet, förväntningar och en smula skepsis som delegationen, bestående av Lena Wendel från Tyskland samt Thomas Silfverberg och Wenjing Tao från Sverige landade på Las Vegas flygplats. Vi kunde inte låta bli att fråga oss vad världens mest kända nöjesstad hade

att erbjuda i freds- och kärnvapenfrågor. Våra kontakter i Las Vegas hade ursprungligen knutits av NWIP-coordinatorn Inga Blum från Tyskland; de personer vi träffade var av Peggy Maze Johnson och Tony Guzman från Citizen Alert samt Chelsea Collonge från Nevada Desert Experience. Båda organisationerna, med bas i Las Vegas, har långvarig erfarenhet av att jobba med kärnvapen- och kärnavfallsfrågor och har goda kontakter inom området.

På Shoshone-folkets mark

Under vår första dag ordnade Chelsea Collonge en middagsbjudning hemma hos Corbin Harney som bor i Tecopa utanför Las Vegas. Tecopa ligger nära Nevada Nuclear Test Site, där uppemot 1000 kärnvapensprängningar har utförts sedan 1951. Testplatsen används fortfarande för så kallade subkritiska kärnvapenprov idag. Corbin är andlig ledare för indi-

anstammen Western Shoshone och grundare till Shundahai Network, ett amerikansk nätverk av inhemska folkgrupper och frivilligorganisationer som jobbar med kärnvapenfrågor. Under middagen fördes öppna diskussioner och vi blev alla illa berörda av att höra hur amerikanska medborgare, som tillhör ursprungsbefolkningen, behandlats och fortfarande behandlas av den staten. Bland annat har Nevada Nuclear Test Site förlagts till Shoshone-folkets mark utan deras samtycke och området är sedan länge förorenat och i stort sett obeboeligt. Corbin tryckte flera gånger på hur viktigt det är för unga människor idag att föra kampen vidare mot kärnvapen. En följdfråga som ständigt dök upp var hur man ska engagera fler inom den unga generationen i dessa frågor, något som ingen av oss hade något tillfredställande svar på.

På vägen tillbaka från Corbin stannade vi vid Nevada Test Site. Guidade visningar av området är tillgängliga under vissa delar av året, men bara för amerikansk medborgare, så vi fick nöja oss med att stå vid ingången till testområdet, där vi höll en tyst minut för kärnvapens offren. Vi informerades också om hur ett flertal freds demonstrationer, bland annat under ledning av Corbin, hade hållits på denna mark under årens gång.

”The Happiest Mayor of the Greatest City in the World”

Tack vare Peggy Maze Johnsons goda kontakter med Oscar Goodman, borgmästare i Las Vegas, lyckades vi få ett femton minuters möte inbokat med honom. Tillsammans med Tony Guzman diskuterade vi i förväg hur vi skulle lägga upp mötet. Vårt huvudsakliga syfte skulle vara att få Mr Goodman att gå med i Mayors For Peace, ett internationellt nätverk av borgmästare som arbetar för en kärnvapenfri värld. Vi hade hört ett och

NWIP och Tony Guzman poserar med Oscar Goodman, borgmästare i Las Vegas, efter mötet. Från vänster: Wenjing, Thomas, Oscar Goodman, Lena och Tony.

Den unga generationen lyssnar spänt på Shoshone-folkets andliga ledare, Corbin Harney, under middagen.

annat om Mr Goodman i förväg och det var med inte så litet nervositet och förväntningar som vi kom till stads- huset. Tony presenterade oss för borg- mästaren och under tio minuter berättade vi om IPPNW och NWIP, om varför vi som medicinstuderande anser att kärnvapenfrågan är viktig samt varför det är viktigt att just Las Vegas går med i Mayors For Peace. Borgmästaren lyssnade tålmodigt på oss och det krävdes inte mycket övertalning för att få honom att fylla i registreringsblanketten till Mayors For Peace. Mr Goodman är en aktiv motståndare till kärnvapenavfallsprogrammet i Yucca Mountain och var sedan tidigare bekant med Mayors For Peace. Det här mötet verkade vara vad som krävdes för att få honom att ta steget fullt ut. För att Las Vegas ska komma upp på listan över medlemsstäder krävs dock godkännande även från City Council. Detta ska förhoppningsvis inte vara något problem och för närvarande jobbar vi med ett godkännande även från City Council.

Target Las Vegas

Efter mötet med borgmästaren genomförde vi *Target Las Vegas* på den stora kasinogatan "The Strip" i den centrala delen av staden. Framför en kopia av frihetsgudinnan utanför kasinot *New York* rullade vi ut vårt stora röda kors på marken och försökte informera folk på gatan om kärnva-

pen. Detta var en nästintill omöjlig uppgift och först efter många misslyckade försök lyckades vi få några att stanna upp och lyssna på oss. Efter morgonens lyckade möte med Mr Oscar Goodman kändes *Target Las Vegas* verkligen som ett antiklimax, och det var med besvikelse vi rullade ihop vårt kors och lämnade platsen.

Atomic Testing Museum

Som avslutning besökte vi Atomic Testing Museum i Las Vegas som delvis finansieras av Nevada Test Site Historical Foundation för att bevara minnet av femtio års kärnvapenhistoria. [läs mer om museet i LMK nr 95 /red kommentar] Vi förvarnades om att museet var mycket partiskt och efter besöket kunde vi inte annat än hålla med. Bland annat saknade vi information om kärnvapenedrustning och skadliga effekter av kärnvapenprov. Trots allt var museet mycket informativt och vi lärde oss en hel del om kärnvapentesterna i USA och om subkritiska tester.¹

Catholic Worker House

Under hela vår vistelse i Las Vegas bodde vi hos Catholic Worker House, en katolsk välgörenhetsorganisation som Chelsea har kontakt med. Fyra dagar i veckan serverar de mat till hemlösa i Las Vegas fattiga kvarter. Vi i NWIP deltog i detta arbete, och köerna ringlade långa redan när Catholic Workers anlände med maten

tidigt i gryningen. Att se kontrasten mellan kasinogatan "The Strip" och dessa fattigare delar av Las Vegas gav oss en riktig tankeställare. Det för en oundvikligen till tanken hur USA kan stå för cirka hälften av alla militära kostnader i världen, när exempelvis uppemot en femtedel av USA:s befolkning saknar sjukförsäkring och därmed möjligheten till den basala sjukvård som vi förknippar med i-länder.

Hopp i Sin City

Sammantaget är vi nöjda med resultaten av delegationen till Las Vegas. Att Las Vegas nu är på väg att gå med i Mayors For Peace är goda nyheter, då staden med Nevada Test Site och Yucca Mountain i närheten har en viktig roll i debatten kring kärnvapenfrågan. NWIP har nu också knutit goda kontakter med Chelsea Collonge och Tony Guzman. Tony Guzman är även en aktiv medlem i "Think Outside the Bomb", ett nationellt nätverk i USA med unga individer och organisationer som är intresserade av kärnvapenfrågan. Genom Tony och detta nätverk kan NWIP förhoppningsvis få direktkontakt med ungdomar i USA. Vi har också fått klart för oss, både genom Tony och via erfarna IPPNW-medlemmar på World Peace Forum, att vi förmodligen behöver flytta vårt fokus om vi vill engagera fler ungdomar i kärnvapenfrågan i Nordamerika. Det vill säga att vi behöver trycka mer på hur de resurser som läggs ner på kärnvapen i stället skulle kunna användas för andra ändamål, exempelvis hälso- och sjukvård.

När vi lämnade Las Vegas kändes det lugnande att veta att det, mitt bland alla neonlampor, kasinon och lyckosökande turister, finns människor som jobbar för ett bättre samhälle. Även i Sin City finns det hopp!

Wenjing Tao

wenjing_tao@hotmail.com

¹ Subkritiska tester av atomvapen innebär sprängningar av klyvbart material, som kan användas till kärnvapen, i mängder där den kritiska massan inte uppnås. De används för att kontrollera att åldrande kärnvapen fortfarande fungerar på avsett sätt, men kan också användas för att utveckla nya kärnvapen (LMK Nr 70, oktober 1997 Gunnar Westberg, ledare)

City of Hiroshima

Peace Declaration

Radiation, heat, blast and their synergetic effects created a hell on Earth. Sixty-one years later, the number of nations enamored of evil and enslaved by nuclear weapons is increasing. The human family stands at a crossroads. Will all nations be enslaved? Or will all nations be liberated? This choice poses another question. Is it acceptable for cities, and especially the innocent children who live in them, to be targeted by nuclear weapons?

The answer is crystal clear, and the past sixty-one years have shown us the path to liberation.

From a hell in which no one could have blamed them for choosing death, the hibakusha set forth toward life and the future. Living with injuries and illnesses eating away at body and mind, they have spoken persistently about their experiences. Refusing to bow before discrimination, slander, and scorn, they have warned continuously that “No one else should ever suffer as we did.” Their voices, picked up by people of conscience the world over, are becoming a powerful mass chorus.

The keynote is, “The only role for nuclear weapons is to be abolished.” And yet, the world’s political leaders continue to ignore these voices. The International Court of Justice advisory opinion handed down ten years ago, born of the creative action of global civil society, should have been a highly effective tool for enlightening and guiding them toward the truth.

The Court found that “The threat or use of nuclear weapons would gener-

ally be contrary to the rules of international law,” and went on to declare, “There exists an obligation to pursue in good faith and bring to a conclusion negotiations leading to nuclear disarmament in all its aspects under strict and effective international control.”

If the nuclear-weapon states had taken the lead and sought in good faith to fulfill this obligation, nuclear weapons would have been abolished already. Unfortunately, during the past ten years, most nations and most people have failed to confront this obligation head-on. Regretting that we have not done more, the City of Hiroshima, along with Mayors for Peace, whose member cities have increased to 1403, is launching Phase II of our 2020 Vision Campaign. This phase includes the Good Faith Challenge, a campaign to promote the good-faith negotiations for nuclear disarmament called for in the ICJ advisory opinion, and a Cities Are Not Targets project demanding that nuclear-weapon states stop targeting cities for nuclear attack.

Nuclear weapons are illegal, immoral weapons designed to obliterate cities. Our goals are to reveal the delusions behind “nuclear deterrence theory” and the “nuclear umbrella,” which hold cities hostage, and to protect, from a legal and moral standpoint, our citizens’ right to life.

Taking the lead in this effort is the US Conference of Mayors, representing 1139 American cities. At its national meeting this past June, the USCM adopted a resolution demanding that all nuclear-weapon states, including

the United States, immediately cease all targeting of cities with nuclear weapons.

Cities and citizens of the world have a duty to release the lost sheep from the spell and liberate the world from nuclear weapons. The time has come for all of us to awaken and arise with a will that can penetrate rock and a passion that burns like fire.

I call on the Japanese government to advocate for the hibakusha and all citizens by conducting a global campaign that will forcefully insist that the nuclear-weapon states “negotiate in good faith for nuclear disarmament.” To that end, I demand that the government respect the Peace Constitution of which we should be proud. I further request more generous, people-oriented assistance appropriate to the actual situations of the aging hibakusha, including those living overseas and those exposed in “black rain areas”.

To console the many victims whose names remain unknown, this year for the first time we added the words “Many Unknown” to the ledger of victims’ names placed in the cenotaph¹. We humbly pray for the peaceful repose of the souls of all atomic bomb victims and a future of peace and harmony for the human family.

by the mayor of Hiroshima
Tadatoshi Akiba
August 6, 2006

¹ cenotaf: minnesvård över avliden på annan plats än graven (SAOL)

Studentmöte i London om NWIP

En helg i början av augusti var vi ett tjugotal europeiska studenter, varav fem från Sverige, som träffades i London. Vi var där för att lära oss mer om Nuclear Weapons Inheritance Project, om Storbritanniens kärnvapensystem Trident och för att utföra ett Target X på Hiroshimadagen.

Fredag kväll började med att vi försökte besvara ett antal frågor om kärnvapen. Frågor som t.ex. om det finns någon koppling mellan kärnvapen och fattigdom eller vad läkare egentligen har för roll i kärnvapenedrustning. Frågor som fick oss att börja fundera och diskutera.

De erfarna NWIP-medlemmarna höll nästa dag en workshop som började med en presentation av projektet. De fortsatte med att berätta hur man håller i workshops och hur delegationer ordnas. Vi avslutade med diskussioner kring framtida delegationer. Vi var många studenter med mycket entusiasm och denna brainstorming slutade med en lång rad idéer inför det kommande året.

Vi fick också lära oss mer om Storbritanniens kärnvapensystem Trident.

Janet Bloomfield från Oxford Research Group och Sam Akaki från Campaign for Nuclear Disarmament berättade om Trident och hur det utvecklats. De berättade även om planerna på att förnya systemet vilket kommer att kosta 15-25 miljarder pund. Beslutet, om Trident ska förnyas eller inte, är tänkt att fattas i det nuvarande parlamentet. Storbritannien står inför ett vägskäl: att förnya sitt kärnvapensystem eller att nedrusta. Att få upp ögonen för detta kändes som något mycket viktigt. Här fick vi något väldigt konkret att påverka, och det på en gång.

Helgen i London hade två riktiga höjdpunkter. Den första var filmen "The Last Atomic Bomb" som presenterades av producenten Kathleen Sullivan. Filmen handlar om atombomben i Nagasaki och i den berättar några av de överlevande sina historier. Det var en mycket stark film som inte lämnade någon av oss oberörd.

Helgens andra stora höjdpunkt var Target X som vi utförde på Hiroshimadagen. Det var söndag och vi lade ut vårt röda kryss på Trafalgar Square. Förbipasserandena var många

och vi satte genast igång med att diskutera kärnvapen och dela ut våra broschyrer med information om en kärnvapenattacks konsekvenser. Target X i London var verkligen lyckat. Det var mycket folk i rörelse och många stannade och pratade med oss. Att vi kunde prata om högaktuella Trident och göra folk medvetna om att det är upp till dem att påverka sina politiker att välja nedrustning, gjorde att det verkligen kändes som om det vi gjorde hade stor betydelse.

Åsa Lindström

Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen

<http://www.algonet.se/~fimk>

Adress:

Föreningen Svenska
Forskare och Ingenjörer
mot Kärnvapen
Box 163 65
103 27 STOCKHOLM
E-post, webbadress:
fimk@algonet.se

PG 22 06 03-5

Ordförande:

Nicholas Etherden
Tel 08-14 20 33
Adressändring anmäls till:
Stefan Björnson
Baltzars Väg 5
149 45 Nynäshamn
stefan.bjornson@telia.com

HIROSHIMA-UPPROPET OCH IRAN

Hiroshima-uppropet 2006 till förmån för SLMK:s och IPPNW:s arbete och kommande besök i Iran har givit gott resultat. Ett stort tack till alla bidragsgivare!

Vi har redan träffat en SLMK-stödd Irandelegation bestående av en läkare och en student vid Helsingforskongressen! Jag är koordinator för en mycket kvalificerad delegation till Teheran under perioden 27 - 31 oktober, och vi återkommer i nästa Informationsblad med rapport och bilder. Delegationen kommer att utgöras av femton läkare och medicinstudenter från Australien, Danmark, Finland, Malaysia, Norge, Pakistan, Sverige, Turkiet, Tyskland och USA.

Hans Levander, Uppsala

Varför finns kärnvapen kvar?

Hiroshimadagen 2006 i Göteborg

Hiroshimaminnet uppmärksammades i Göteborg, strax före EM-invi- gningen, av Yrkesgrupper mot Kärnvapen. Gunnar Westberg höll detta tal. Ljus sattes ut vid Lejonbron av IKFF¹ när det börjat mörkna. Kraven i slutet av artikeln avsändes av Yrkesgrupperna till riksdagspartierna.

Det var på morgonen den 6 aug. kl 0815. Ett ensamt flygplan, kallat Enola Gay efter pilotens mamma, släppte bomben, kallad "Lilla pojken", över staden Hiroshima som tidigare besparats bombningar. När piloten såg tillbaka över staden, och såg svampmolnet som täckte hela staden, utropade han "Min Gud, vad har vi gjort". Ja, vad hade mammas lilla pojke gjort? Tre dagar senare fälldes bomben över Nagasaki.

I Hiroshima dog över 80 000 inom den första veckan, i huvudsak av brännskador. Men människor fortsatte att dö, i månader, nu av en okänd sjukdom, strålsjuka. Före årets slut hade 140 000 dött av denna enda bomb. Och barn som var i moderlivet när bomben föll föddes med svåra missbildningar. Efter flera år kom nästa, tidigare okända, hemsökelse från atombomberna, cancer, särskilt blodcancer, leukemi. **Atombombernas arvedel var fruktan.** Hos de överlevande och deras barn finns ännu idag fruktan för skadorna på arvsmassan. Denna oro gör att många Hibakusha, atombombsöverlevande, inte vill berätta för sina familjer om sitt öde.

Atombomben kom till av fruktan för Nazi-Tyskland. Nazisterna gav upp sitt arbete på kärnvapnen, men USA

och England fortsatte. En atomkapprustning med Sovjet följde. Ömsesidig **misstro och fruktan** var drivkrafterna. Nazi-Tyskland har fallit, atombomberna finns kvar. Sovjetimperiet har fallit, atombomberna finns kvar.

Varför? Frågar man militärer i Ryssland skyller dom på USA. "USA och Väst-Europa", säger dom, "har ett allt större behov av Rysslands naturresurser, olja, gas och metaller. Röda Armén är svag. Endast kärnvapen kan avskräcka USA". Det är ett argument man kan förstå. Men varför vill i så fall USA behålla sina kärnvapen? Om alla kärnvapen skulle avskaffas skulle USA:s militära dominans i världen vara ännu större än nu. Atomvapen är det enda verkliga hotet mot USA.

Ett skäl till att USA vill ha kvar sina kärnvapen är säkerligen att kärnvapnen ger stormaktsstatus. Detta skäl finns nog hos alla kärnvapenmakter. Särskilt Frankrike och Indien tycks tro att utan atomvapen är man ingen stormakt. Detta är alltså inte ett militärt skäl utan ett psykologiskt. Gandhis Indien har sjunkit lika lågt som Frankrike. Det kommer att kräva en långvarig uppfostran innan kärnvapenländerna inser att makten att döda 100 miljoner människor inte är ett tecken på storhet.

Kärnvapnen skapades av misstro och fruktan. Vad fruktar man idag? Kanske är det atombomben man fruktar, och kanske är det därför man inte vågar avskaffa den? Anden har slupit ur flaskan och tagit befälet.

Att det finns skäl till fruktan visar den så kallade "Fotbollen", den väska där Knapparna finns; om man trycker på dom kan man utrota mänskligheten. Varhelst den ryske eller den amerikanske presidenten rör sig finns deras "kärnvapen fotboll" till hands. Det är uppenbart att dom är rädda,

annars skulle dom inte ta med sig denna kärnvapen fotboll överallt. **Atombombens arvedel är fruktan.** Så länge denna fruktan finns vågar man inte avskaffa kärnvapnen. Så länge kärnvapnen finns kvar finns fruktan. Att denna fruktan förträngts, och inte är medveten i vår vardag, gör den inte mindre mäktig att påverka oss.

Det har sagts att kärnvapen har förhindrat krig. Kanske var det så en gång, kanske. Men idag är det i stället så att **kärnvapen är en orsak till krig.** När Condoleezza Rice, USA:s utrikesminister, talade i TV om nödvändigheten av att anfälla Irak talade hon om det hotande svampmolnet över Manhattan. Den amerikanska opinionen skulle inte ha accepterat att USA gick till krig mot Irak om inte man lyckats få människorna att tro att Irak hade kärnvapen. Rädslan för kärnvapnen möjliggör en aggressiv utrikespolitik.

Israels kärnvapen – vilken roll spelar dom? I varje fall har Israels kärnvapenavskräckning inte fungerat. Sedan Israel skaffat kärnvapen har landet två gånger angripits av grannländerna. Kanske är det i stället så även här att fruktan för kärnvapnen bidragit till kriget. Vi är många som är förvånade över USA:s obetingade stöd för Israels fortsatta krig. Till min förvåning har jag funnit flera amerikanska debattörer som ser Israels krig mot Hitzbollah som ett krig mot Iran. Om Israel slår ut Hitzbollah skulle det vara ett svårt nederlag för Iran som då skulle bli mera villigt att acceptera USA:s krav. Om Israel inte lyckas slå ut Hitzbollah, kommer Israel att bomba både Syrien och Iran, vilket dessa debattörer anser vara nödvändigt. Detta resonemang finner jag

¹ IKFF: Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet

givetvis orimligt, men inte orimligare än de resonemang som låg bakom angreppet på Irak. USA:s föregivna oro för Irans kärnvapen skulle alltså kunna vara en orsak till USA:s villkorslösa stöd till Israel i dess bombningar av Libanon.

Att avskaffa kärnvapen är möjligt. För några månader sedan avlämnade den s.k. Blix-kommissionen en rapport om kärnvapenhotet och om hur kärnvapenspridning kan hindras. Kommissionens medlemmar är erfarna internationella politiker, t ex den tidigare amerikanske försvarsministern William Perry. Dom menar att atomvapnen kan och måste avskaffas och anser också enhälligt att ett förbud mot kärnvapen är en realistisk målsättning. Kommissionen, liksom flera andra grupper tidigare, visar i detalj, hur kärnvapnen skall avskaffas.

Hur kan **då vi i Europa** påverka den amerikanska opinionen, få amerikanerna att inse att deras kärnvapen är den viktigaste orsaken till att kärnvapen sprider sig? Jo, genom att visa att vi inte behöver kärnvapnen, att vi är tryggare utan atombomberna. Sverige avstod en gång från kärnvapen därför att vi insåg att risken för ett kärnvapenanfall mot oss vore större om vi hade kärnvapen än om vi inte hade det. Vi känner oss tryggare utan kärnvapen. I Europa finns i NATO-länderna 480

amerikanska atombomber. Det finns inget militärt värde i detta, värdet är moraliskt, eller snarare omoraliskt. Genom att länderna accepterar att kärnvapen finns utplacerade på deras territorium, visar man att man ställer upp på NATO:s kärnvapendoktriner. I flera NATO-länder har parlamenten fordrat att kärnvapnen avlägsnas. Regeringarna följer inte dessa demokratiska beslut utan accepterar att NATO och USA bestämmer. EU-parlamentet har i en resolution från november i fjol krävt att kärnvapnen i Europa skall bort, och att EU skall arbeta för att kärnvapnen helt avskaffas och förbjuds.

Storbritannien står inför ett avgörande: Endera skall man ersätta sina kärnvapen, sina Trident-missiler, med nya, eller avskaffa dem. Kostnaden för nya vapen blir ungefär 400 miljarder kronor. Det skulle räcka långt för att förbättra den engelska hälsovården. Förklarar England att man inte behöver kärnvapen kan den psykologiska effekten på USA bli stor.

Vad kan den svenska regeringen göra? Jag är faktiskt övertygad om att regeringen och statsministern har ett engagemang för en kärnvapenfri värld, men man gör inte mycket därför att den svenska opinionen är för svag, politikerna tror att fredarbete inte ger några röster. Det är vår uppgift att visa att detta är fel.

Vi kräver att den svenska regeringen:

1. Tar **Blix-kommissionens** rapport som grund för en detaljerad och konkret svensk politik för kärnvapnens avskaffande;
2. Tar **EU-parlamentets resolution om kärnvapenedrustning**, med dess många konkreta förslag, till den svenska riksdagen och till EU:s ministerråd, och arbetar för dess förverkligande. Särskilt och med brådska bör regeringen stödja de krafter i Storbritannien som vill att landet inte skaffar en ny generation kärnvapenmissiler;
3. Tydligt tar **avstånd från NATO-medlemskap** så länge NATO behåller sin kärnvapenpolitik;
4. Klart markerar sitt avståndstagande när kärnvapenmakterna hotar att använda kärnvapen. **Varje hot om att använda kärnvapen strider mot internationell och humanitär lag;**
5. Vid varje kontakt med den ryska eller amerikanska statsledningen kräver att man avskaffar kärnvapenotollen, alltså tar kärnvapnen ur omedelbar avfyrningsberedskap. **Den amerikanske och den ryske presidenten har inte rätt att bestämma om mänsklighetens överlevnad.**

Gunnar Westberg

Årsmöte för SLMK

Årsmöte hålls denna gång i

Göteborg

i anslutning till riksstämman

Lördagen den 2 december kl 08.30

Plats: Sahlgrenska Sjukhuset, Blå Stråket 7, 1 tr, njurmottagningen.

Representanter från SLMK

kommer också att finnas i vår monter under riksstämman.

Kom gärna förbi!

Rapport från IPPNWs världskongress i Helsingfors 2006

Världskongressen i Helsingfors inleddes med en två dagar lång studentkongress, i syfte att knyta samman studenternas arbete i IPPNW och förbereda dem inför helgens aktiviteter. Det var intensiva dagar präglade av kreativa idéer och befastandet av goda relationer länder och människor emellan. Nedan följer utdrag ur vad dessa inledande dagar innehöll.

Baltic Bike Tour

Inför kongressen upprepade 21 studenter från olika delar av världen den

kärnvapenfrågan. Väl framme i Helsingfors deltog studenterna i världskongressen. Baltic Bike Tour stöder arbetet för att Europa ska bli en kärnvapenfri zon som ett steg i det totala avskaffandet av kärnvapen.

Cykelturen anordnades för att få medial uppmärksamhet och återigen medvetandegöra kärnvapenhotet, få ett tillfälle att göra IPPNW:s budskap känt i länderna runt Östersjön, öka stödet för studentgrupperna och ytterst öka intresset för kärnvapenfrågan hos läkarstudenter. Det var dessutom en

Doctors for peace and democracy

Detta var en workshop som hölls av studenter och läkare från Nepal. De pratade om revolutionen som utspelade sig i deras hemland i april tidigare i år. Revolutionen som innebar att folket trotsade det rådande utgångsbudet och gick ut på gatorna för att kräva demokrati. Målet var att med hjälp av fredliga demonstrationer få bort kungen som återtog makten 2004. De sju partierna i landet gick ihop med Maoisterna i en allians och efter 19 dagar av protester störtades kungen. Protesterna mötte stundtals våldsamt motstånd från militären, 19 människor dödades och omkring 500 skadades.

Studenterna berättade om nätter då militärer kommit in i husen där de bodde och misshandlat dem. Både studenter och läkare fängslades och en läkare berättade faktiskt varmt om den korta tiden bakom galler. Han blev inlåst med ett tjugotal likasinnade personer och tillsammans smidde de planer för förbättring. Han berättade även om sitt inflytande som läkare under revolutionen och hur han utnyttjade detta inflytande professionellt, men även politiskt.

Deltagarna i Baltic Bike Tour 2006

resa som gjordes för 15 år sedan av läkarstudenter för att sprida insikten om kärnvapenhotet. De cyklade nu från Tallin till Helsingfors, totalt 880 km, för att stanna i städer på vägen och göra Target X, besöka Mayors for Peace och prata med människor om

riktigt rolig resa för de deltagande IPPNW-studenterna!

Om man vill läsa mer om gruppens öden och äventyr kan man läsa deras blogg på sidan:

<http://www.ippnw-students.org/baltic/blog.html>

Det var en spännande upplevelse att få lyssna på vad dessa människor hade att berätta och att få uppleva deras brinnande glöd för det de trodde på. De var med om revolutionen i Nepal och var sedan närvarande vid konferensen i Helsingfors fem månader efteråt, en sann inspirationskälla.

Nuclear Weapons Inheritance Project

Det pågick stor aktivitet i Nuclear Weapons Inheritance Project (NWIP) under världskongressen i Helsingfors med flera workshops, dussintals nya medlemmar, ett flertal interna möten samt nya koordinatörer.

NWIP ansvarade sammanlagt för fyra workshops på världskongressen, två på studentkonferensen och två på läkarkonferensen, med snarlika upplägg. En workshop riktade sig till nybörjare och ville förmedla grundläggande kunskap om kärnvapen. Deltagarna delades upp i mindre grupper och övningarna syftade till att stimulera kunskapsutbyte mellan deltagarna. De ansvariga för denna workshop var huvudsakligen nya NWIP-medlemmar och det var en synnerligen nyttig övning för dem att få planera och leda en workshop. Den andra workshopen på studentkonferensen riktade sig till alla studenter. I små grupper fick alla deltagarna brainstorma kring nya aktiviteter i NWIP:s regi och resultaten blev över förväntan. Ett flertal nya idéer kläcktes, bland annat en Nuclear Weapon World Exhibition Tour som eventuellt planeras till att börja i Hiroshima nästa år. Ett annat projekt gick under devisen "Nuclear Weapon Free – My Cup of Tea", ett public awareness-projekt i Target X:s anda.

Den ena workshopen på läkarkonferensen syftade till att presentera NWIP:s aktiviteter under de gångna två åren samt de metoder som projektet använder sig av. Här diskuterades hur metoderna kunde finslipas: ett av förslagen som kom upp var att man skulle kunna tala om att avveckla ett kärnvapen i taget snarare än alla kärnvapen i världen för att framställa problemet som mer överkomligt. Överlag var deltagarantalet i workshopen ovanligt högt och den fick positiv respons!

Under världskongressen anslöt sig dussintals nya medlemmar från hela

världen till NWIP. Det var otroligt kul att se hur en del av de nya medlemmarna genast ville delta aktivt i att anordna workshops och planera framtida aktiviteter. Idéer på nya delegationer frodades och förslag som kom upp var bland annat delegationer till Ryssland, Kina/Japan, Nordkorea/Syd-korea samt en roadtrip i NATO-länder med kärnvapen i Europa. Många av de nya medlemmarna tog initiativ till att kolla upp möjligheterna för dessa delegationer. Intresset för lokala NWIP-aktiviteter var också stort och många undrade hur man kunde ordna workshops på sina egna universitet.

Ett flertal interna möten hölls för att diskutera hur NWIP skulle styras. Camilla Mattson från Sverige och Inga Blum från Tyskland har koordinerat projektet sedan världskongressen i Beijing 2004, och har gjort ett fantastiskt jobb med att utveckla det. I och med världskongressen i Helsingfors planerade de att lämna över facklan till nya koordinatörer. Efter mycket diskussion kom gruppen överens om att inga större förändringar i strukturen skulle ske annat än att tre nya koordinatörer skulle ta över. Intresset för att bli koordinatörer var stort och slutligen bestämdes det att Veevek Thankey från Australien, Jakob Gierten från Tyskland och Wenjing Tao från Sverige skulle efterträda Camilla och Inga.

Sammanfattningsvis verkar framtiden ljus för NWIP, med många nya aktiva medlemmar, nya projekt i startgroparna och en ny hemsida under utveckling. Det ska verkligen bli intressant att se hur NWIP förändras till nästa världskongress om två år i New Delhi!

Möte med Israels ambassadör

På fredagen när huvudkonferensen hade börjat anordnades Target X samt en rad möten med ambassadörer från olika länder. Bland annat deltog Gunnar Westberg och Thomas Silfverberg från Sverige i IPPNW:s första möte med en representant från den israeliska regeringen, Israels ambassadör Shemi Tzur. Under detta möte var intentionen att hålla sig till kärnvapenfrågorna, både för att det är vad vi är intresserade av och även eftersom risken annars är stor att vi och ambassadören hamnar i två olika läger.

Gunnar Westberg lyfte fram det förslag som sedan flera år har funnits i Mellanöstern om att etablera en kärnvapenfri zon från Egypten till Pakistan. Diskussionen kretsade bland annat kring vad det är som förhindrar bildandet av en sådan zon. Shemi Tzur förklarade att Israel inte kan ingå i diskussioner där en av diskussionspunkterna är *Israels kärnvapenpotential och hot*. "Israel har inga kärnvapen. De är inte ett hot mot någon" fortsatte han.

Temperaturen under mötet höjdes gradvis, bland annat när två israeliska studenter ställde mer raka och provocerande frågor. Sammanfattningsvis kan man säga att det första mötet med en representant för den israeliska regeringen inte bar någon frukt. Dock blev vår ståndpunkt i kärnvapenfrågorna i alla fall tydligt framställd.

Studentartiklarna (rapport från studentkongressen, intervjuer med IPPNW-studenter samt möte med Israels ambassadör) är skrivna av Anders Olsson, Karin Lundberg, Thomas Silfverberg, Wenjing Tao, Marit Hansson och Åsa Lindström.

Intervjuer med IPPNW studenter från Nordkorea, Kina och Iran

Eftersom arbetet för en kärnvapenfri värld är globalt är det viktigt att driva frågan i de länder där kärnvapen finns eller kan komma att finnas i framtiden. Därför hjälpte SLMK studenter att komma till Helsingfors från några av dessa länder. I samband med detta intervjuade vi studenter från Nordkorea, Kina och Iran.

O Ryong från Nordkorea är glad över att vara på sin första IPPNW-konferens. Han tycker att det är intressant och att det är ett mycket bra tillfälle för utbyte av idéer och kunskap. Han har tidigare bott i Afrika men det här är första gången han är i Europa. Han tycker om det han sett av Helsingfors och tycker att luften känns mycket ren. När vi pratar med O Ryong om kärnvapen återkommer han ofta till att Nordkorea känner sig hotat av USA och att han tror att Nordkoreas kärnvapen är ett bra försvar för att förhindra en attack. Han säger dock att han verkligen önskar att koreanska halvön var en kärnvapenfri zon men anser att det är upp till USA att ta första steget. O Ryong tycker att det är viktigt att utbyta idéer och diskutera kring kärnvapen. Han tror att studenter har en viktig roll att spela för att öka medvetandet om kärnvapen och att arbeta för att förhindra ett kärnvapenkrig.

Vi intervjuar också **en kinesisk student** som föredrar att vara anonym. Hon lärde känna IPPNW redan vid världskongressen i Beijing 2004. Förutom mot kärnvapen vill hon även arbeta mot landminor och mot handeldvapen, som är ett växande problem i Kina. Hon säger att Kina är ett land som är för fred och utveckling, som vill ha kärnkraft för fredliga syften och som inte vill invadera andra. Kina har som enda kärnvapenstat garanterat

att inte använda sina kärnvapen först. Det är första gången hon är utomlands och hon tycker det är spännande att träffa människor från hela världen och utbyta idéer, eller som hon säger – *to be in China is to be in a house without communication with the outside*. Hon vill också gärna lära andra mer om Kina. Hon tycker att Helsingfors är underbart, men för kallt och blåsig. Det är väldigt annorlunda jämfört med hemma, framförallt är det mycket färre människor och gatorna känns nästan tomma. Hon är också fascinerad över att skandinaver är så intresserade av att arbeta mot fattigdom, krig och annat som ju inte egentligen drabbas oss.

Leila Moein är den första student från Iran som är med på en av IPPNWs världskongresser. Trots att hon bär svart slöja lyckas hon förändra många av de andra deltagarnas syn på Iran. Hon får ofta berätta att det är fler kvinnliga läkarstuderande än manliga i Iran. Även när det gäller undervisande professorer, är kvinnorna i majoritet. Det framkommer tydligt i intervjun hur viktigt det är att ha med deltagare från Iran på kongresserna för att bidra till en mer nyanserad bild av detta land. Leila är redan aktiv i arbetet mot kemiska vapen, något som drabbat Iran hårt under kriget mot Irak. Nu är hon orolig för Irans förhållande till kärnvapen. Därför tycker hon det är otroligt viktigt att få lära sig så mycket som möjligt om kärnvapen och IPPNWs arbete. Detta för att när hon kommer hem till Iran, kunna sprida kunskap och öka medvetenheten om problemen och därmed bilda opinion mot kärnvapen. Leila tycker att mötet i Helsingfors är mycket intressant, och är glatt överraskad av den goda maten som är bättre än vid hennes tidigare resor i Europa.

Intervju med :

LEONORE WIDE: Berätta lite om dig och din bakgrund.

IME JOHN: Jag är allmänläkare i Kano i Nigeria och har fortfarande kvar min praktik där. Till Sverige kom jag första gången 1991 som utbytesstudent i Lund under två månader. Jag blev medlem i IPPNW redan 1989 och jag träffade både Ola Schenström och Hans Levander på världskongressen i Stockholm 1991. Jag tyckte om Sverige och sökte mig hit igen 2003 och tog en Master-examen i Public Health vid Karolinska Institutet i Stockholm 2004. Mitt arbete handlade om personskador under Irak-kriget. Så återvände jag till Sverige igen och har just blivit klar med en Master-examen i epidemiologi i Umeå. Nu har jag ansökt om att bli antagen som doktorand vid Karolinska Institutet och väntar på besked.

L.W.: Vad ligger dig varmast om hjärtat att arbeta med nu som nybliven copresident i IPPNW?

I.J.: Gunnar Westberg har ju valts om till co-president. Han och jag har ännu inte hunnit diskutera hur vi ska lägga upp arbetet för att det ska bli så effektivt som möjligt. Jag vill i första hand fungera som en förbindelselänk till IPPNW-föreningarna i Syd och jag vill särskilt rikta in mig på programmet "Aiming for Prevention", som är ett av IPPNW prioriterat område, som syftar till att förebygga skador av handeldvapen. Ni känner väl till sambandet mellan kärnvapen och handeldvapen? Tänk er t ex en väpnad konflikt mellan två parter, som hamnat i ett låst läge, där ingen kan vinna över den andra. Då kan någon av dem falla för frestelsen att ta till kärnvapen.

L.W.: Kan du nämna något speciellt, som du tycker kongressen här i Helsingfors givit dig ?

Ime John, nyvald CO-President i IPPNW

I.J.: Ja, jag gläds åt, att vi lyckats komma överens om fem områden [se faktaruta nedan], som bör vara i fokus under vårt fortsatta arbete de närmast kommande åren.

Vi passade förstås också på att lyckönska Ime John till att nu ha valts till co-president. Innan han lämnade oss och hastade vidare till nästa möte, berättade han leende att hans hustru och tre barn nu förenat sig med honom i Sverige.

Leonore Wide, Meit Krakau och Karin Stenstedt

Ime John, ny co-president, mellan Meit Krakau (t.vä) och Leonore Wide

IPPNW:s fem prioriterade arbetsområden, beslutade vid kongressen

1. Internationell kampanj för att avskaffa kärnvapnen

- fokus på arbetet för en konvention mot kärnvapen
- vårt medicinska budskap ska lyftas fram
- aktuella kampanjer: stoppa förnyelsen av Trident-systemet i Storbritannien, amerikanska taktiska kärnvapen bort från Europa, Internationella Domstolen tillfrågas om kärnvapenstaterna fullföljt sina åtaganden att nedrusta, kärnvapenproliferationen i Sydasiern, Iran, Nordkorea, Mellanöstern

2. Internationell konferens om kärnvapenproliferation och hälsa

- konferensen planeras hösten 2007, troligen i London
- det medicinska samfundet bör ta upp frågorna om kärnvapen igen
- förmå media att belysa kärnvapenhotet

3. Aiming for Prevention

- är IPPNW:s program mot handeldvapen (Small arms and Light weapons)
- betrakta skador och död av lätta vapen ur ett folkhälsoperspektiv

- forskning, utbildning, policyutveckling, vård, rehabilitering
- ”One Bullet Story” och andra illustrativa beskrivningar
- berör i första hand Latinamerika, Afrika och Sydasiern
- föreningarna i Nord (Global North) bör öka sitt engagemang

4. Global Health Alerts och brevskrivningskampanjer

- utbildningsmaterial på temat “kärnvapen kan skada din hälsa”
- tre utskick per år som behandlar en aktuell aspekt på krig och hälsa
- brevskrivningskampanj, brevförslag utsändes 3 - 4 ggr per år

5. Medicinstudenternas program ska utvecklas

- studentdeltagande i alla aktiviteter inom IPPNW
- hög prioritet för stöd till alla studentprogram

Meit Krakau
meit.krakau@slmk.org

17th World Cong

Nordkoreas vice hälsominister och ordförande i Korean Antinuke and Peace Doctors (KANPD) ger här sin version av kärnvapensituationen i Nordkorea med hjälp av en student som tolkar.

Martin Tondel och Klas Lundius tillsammans med SLMKs samarbetspartner i Nepal (PSRN) i det av SIDA stödda projektet.

SLMK som

IPPNWs omvalde Co president, Gunnar Westberg, diskuterar med Leila som studerar medicin i Teheran.

Välkommen till Indien och IPPNWs världskon

gress of IPPNW

K studenter intervjuar den nordkoreanske student SLMK inbjudit.

SLMKs Martina Grosch talar inför Council-mötet som sen valde in henne som medlem av IPPNWs styrelse.

gress våren 2008.

Studenternas Target X på en gata i Helsingfors

Kärnvapenedrustning efter Blixkommissionen

Rapport från kongressen – plenarföreläsning och Workshop

Henrik Salander, numera vid UD, höll en plenarföreläsning och ledde en workshop vid kongressen. Salander var generalsekreterare för *Kommissionen för massförstörelsevapen, WMDC*, även kallad Blixkommissionen. Denna tillsattes av FN på initiativ av bl a Anna Lindh och leddes av Hans Blix med ett sekretariat i Stockholm. Den bestod av kompetenta, oberoende personer från flera olika länder och verkade i drygt två år. Man begärde in ett fyrtiotal studier från forskare inom olika områden. Den 1 juni 2006 presenterade man sin rapport, *Weapons of Terror, Freeing the World of Nuclear, Biological and Chemical Arms*. Hans Blix överlämnade rapporten till Kofi Annan och den skickades till regeringarna i alla FN-stater.

I rapporten redovisar man en grundlig analys av bakgrund och nuläge vad gäller kärnvapen samt biologiska och kemiska vapen och man har formulerat sextio rekommendationer, varav hälften gäller kärnvapen. I rapporten finns också en förteckning över alla de bakgrundsstudier som gjorts. Allt material går att hämta hem på www.wmdcommission.org.

Henrik Salander betonade att man efter långa förhandlingar verkligen lyckades nå konsensus i rapporten, utan reservationer, vilket var en viktig framgång. Rapporten utgör en enhet där inga delar kan tas bort. Den rekommenderar att man strävar efter att främja den politiska utvecklingen regionalt och nationellt så att länder kan känna sig trygga. Man framhåller, att så länge någon stat har kärnvapen kommer fler att vilja ha dem och att så

länge ett kärnvapen finns kan det användas. Rapporten avvisar tanken att kärnvapen i vissa händer inte utgör något problem medan de skulle göra det i andra. Man förespråkar genomgående multilaterala lösningar på världens säkerhetsproblem.

Henrik Salander tog fram några viktiga exempel bland de trettio rekommendationer som gäller kärnvapen:

- CTBT: att alla stater inklusive USA med det snaraste ratificerar provstoppavtalet, *The Comprehensive Nuclear Test Ban Treaty*.
- FMCT: att förhandlingar omedelbart påbörjas om en *Fissile Material Cut-Off Treaty* för att reglera produktionen av klyvbart material för vapen.
- att kärnvapen ska få en mindre roll i staters säkerhetstänkande, att alla kärnvapenstater deklarerar en *no-first-use policy*.
- High Alert: att kärnvapenländerna gradvis ska ta sina kärnvapen bort från det tillstånd där de kan användas med mycket kort varsel.
- att man ska använda lagligt bindande *Negative Security Assurances* (NSA) mellan kärnvapenländer och icke-kärnvapenländer
- att man ska tillskapa ett kontinuerligt sekretariat för NPT, icke-spridningsavtalet, och att kärnvapenländerna i NPT måste ta steg mot kärnvapenedrustning i enlighet med avtalet, med Ryssland och USA i ledningen.

Henrik Salander pekar särskilt på rekommendation nr 30, där det sägs att alla kärnvapenländer ska börja planera för säkerhet utan kärnvapen och att de ska börja förbereda för att göra kärnvapen olagliga – *for the outlawing of nuclear weapons*. Han påpekade också att den ordning, i vilken texterna och rekommendationerna om kärnvapen kommer i rapporten, är politiskt betingad: man börjar med icke-spridningsfrågor, sedan kommer terrorism och sist nedrustningsfrågor.

När det gäller olika länders innehav av kärnvapen tror Henrik Salander inte på status quo. Om några tiotal år har vi nog antingen mycket fler kärnvapenländer eller något färre.

Under workshopen berättade Salander, att man i arbetet att föra ut och förankra Blixrapporten följer tre huvudlinjer:

- 1) Regeringslinjen, som går ut på att informera och försöka skapa koalitioner med andra regeringar, sannolikt blir det olika konstellationer för olika frågor,
- 2) NGO-linjen, som innebär att informera och skapa kontakter med olika NGOs, via t ex hemsidor, seminarier och konferenser, och
- 3) Blix-linjen, som fokuserar på Hans Blix själv, ständigt på resande fot jorden runt för att informera och diskutera. Han kommer troligen att fortsätta på det viset under det kommande året.

På en fråga hur EU tagit emot rapporten och dess förslag svarade Henrik Salander, att man från franskt håll varit kritisk och att rapporten hittills

inte kunnat tas upp officiellt inom EU. Dock kan EU-parlamentet ha en roll att spela t ex genom att ordna debatter. Henrik Salander är själv inbjuden att tala där i november. EU skulle t ex kunna inrikta sig på CTBT och FMCT (se ovan) där det redan finns en enighet inom EU, vilket ju inte gäller t ex nedrustningsfrågor.

Gunnar Westberg ledde den fortsatta diskussionen. Ruth Mitchell, IPPNW-student från Australien, beskrev rapporten som en gåva. Bra att använda i föreningens verksamhet med den systematiska genomgången av nuläget när det gäller kärnvapen och genom att det är ett pålitligt material.

Det påpekades att NGOs verksamhet i rapporten tas upp i en text med en åtföljande rekommendation (nr 52)

där man betonar NGOs betydelse och rekommenderar stater och privata fonder att ge sitt stöd till NGOs arbete för att eliminera massförstörelsevapen. Undervisning i nedrustningsfrågor finns med i rekommendation nr 53 men frågan bedömdes ha fått för litet utrymme.

Viktiga och positiva delar av rapporten är att det är fullt möjligt att uppnå en Nuclear Disarmament Treaty, och att det inte är omöjligt att få kärnvapen att bli olagliga. Nu är det dags att börja diskutera definitioner, delmål, tidtabeller och genomskinlighet.

Gunnar Westberg påpekade att vi bör välja ut och arbeta med några av rekommendationerna i Blixrapporten. Alla vi, inom olika NGOs, måste gå vidare och öka medvetenheten hos all-

mänheten om kärnvapenproblematiken, informera om medicinska konsekvenser av kärnvapen och slutligen försöka utforska de djupare orsakerna till att kärnvapen fortfarande finns kvar.

Rapporten Weapons of Terror, Freeing the World of Nuclear, Biological and Chemical Arms och ett häfte med enbart de sextio rekommendationerna kan, liksom förstudierna, beställas från www.wmdcommission.org eller (själva rapporten) från Klas Lundius, SLMK.

Leonore Wide
SLMK Stockholm
leonore.wide@slmk.org

Press-stop: Nordkorea utför kärnvapentest.

Ett meddelande från Nordkoreas regering säger att man genomfört ett framgångsrikt test av en kärnladdning den 8 oktober.

Om detta bekräftas är det en allvarlig händelse som kan komma att leda till ökad spänning mellan de båda koreanska staterna och i förhållandet mellan Nordkorea och Japan, Kina och USA. [Om Nordkorea senare framgångsrikt testar missiler med lång räckvidd, och kanske lyckas göra troligt att landets kärnvapen kan anpassas för dessa missiler, ökar risken för ett kärnvapenkrig.] Kanske tror den nordkoreanska ledningen att man genom sitt kärnvapeninnehav kan avskräcka USA från ett anfall. Effekten är sannolikt den omvända, ett Nordkorea med verklig kärnvapenstyrka kan ge förevändning för ett anfall från USA.

Ett atomkrig, antingen det begränsas till den koreanska halvön eller även innefattar Japan och kanske USA, vore en katastrof av enorma proportioner, som skulle påverka ett mycket stort antal människor och skada kommande släkten. De som är ansvariga för att ett sådant krig utlöses, eller som skulle ha kunnat förhindra det men inte försökt kommer inte att förlåtas.

Gunnar Westberg

Nuclear Weapons in Europe

På SLMK:s senaste styrelsemöte kom vi överens om, att varje styrelsemedlem skulle skicka en uppmaning till två av våra svenska Europaparlamentariker. Två moderater föll på min lott. Uppmaningen till dem var att skriva under "Skriftlig förklaring" (i enlighet med artikel 116 i arbetsordningen) om tillbakadragande av amerikanska kärnvapen från Europa före slutet av 2006. För att förklaringen ska antas krävs 366 underskrifter av 732 möjliga. Senaste datum för underskrift är den 12 oktober.

Det var närmast detta, som fick mig att i det rika utbudet av workshops på världskongressen välja att gå på den av finnarna anordnade "Nuclear Weapons in Europe". Denna workshop handlade om alla kärnvapen i Europa, inte enbart om av USA utplacerade. Som moderator fungerade läkaren Kati Juva.

Workshopen inleddes av Dr Stefan Fors, fysiker och Senior researcher vid det finska utrikesministeriet. Han har i tjugo år sysslat med kärnvapenproblematiken. Han framhöll att han talade som privatperson och inte som representant för någon myndighet. Den andre talaren var Jaakko Ellisaari, verksam inom en finsk fredsorganisation.

Stefan Fors framhöll att kärnvapnen förstas är en kvarleva från det kalla kriget och anskaffades och bibehålls i avskräckningssyfte. Han visade en i och för sig något hoppgivande kurva över antalet kärnvapen i Europa. Det maximala antalet utgjordes 1975 av ca 7000 taktiska kärnvapen och 1994 var antalet nere i ca 2.000. Sedan dess har praktiskt tagit ingen ytterligare reduktion skett, vilket är mycket nedslående.

Kärnvapnen är i USA mycket impopulära hos militären och inga nya kärnvapenstridspetsar har tillverkats under de senaste femton åren. Stefan Fors menade att, den högljudda retoriken till trots, så minskar USA:s tillit till kärnvapen.

I Ryssland har man idag världens mest ambitiösa kärnvapenprogram. Putin

poängterade i ett tal i februari 2004 att man avser förbli en av världens starkaste kärnvapenationer. Hans förmodade efterträdare, utrikesministern Ivanov, lär ha samma ambition, vilket förstås är illavarslande. Stefan Fors uppskattade Rysslands totala kärnvapeninnehav år 2004 till 8 000 kärnvapenstridspetsar.

Frankrike har 350 kärnvapenstridspetsar, men Stefan Fors framhöll att Frankrikes policy i stor utsträckning är hölj d i dunkel. Han citerade en intervju med Chirac, där denne framhöll att Frankrike behövde en trovärdig och adekvat, men maximalt flexibel kärnvapenarsenal. Detta citat ligger dock så långt tillbaka i tiden som år 2000. Man redogör dock också för planer på kärnvapenutveckling så långt fram i tiden som till år 2011! Enligt den andre talaren, Jaakko Ellisaari, ska Chirac i ett tal så sent som i januari 2006 ha sagt att Frankrike har för avsikt att inta ungefärligen samma ståndpunkt som USA vad beträffar kärnvapenpolicy.

Vad så **England** beträffar är ju landet nära lierat med USA och man har inga planer på att avveckla sina kärnvapen i samband med att dagens Trident - ubåtar skrotas. Det aktuella innehavet av stridspetsar är dock begränsat till högst två hundra.

Stefan Fors avslutade med att visa följande slutsatser.

I. Positive trends

- Deep reductions in U.S. and Russian operationally deployed nuclear weapons have taken place since 1987. Cold war numbers will have gone down by an order of magnitude¹ by 2012. Further reductions are likely.
- The other three recognised nuclear weapon states have followed suit or showed restraint.
- Level of "acceptable damage" is now far lower than during the Cold War
- A very valuable achievement is the fact that operational use of nuclear

weapons has been averted for more than 60 years.

- Operational use of nuclear weapons has become taboo and nuclear weapons are hence degraded to the role of political weapons.
- It is very important that NGO's like IPPNW continue to remind the world of the horrors of nuclear war.

II. Negative trends

- All nuclear weapon states are reluctant to abandon their nuclear weapons altogether. Their nuclear force planning aims at retaining nuclear weapons for a long period of time, albeit at much lower levels than before.
- Russia's reliance on large non-strategic nuclear forces gives cause for concern, not least in Europe.

På Stefan Fors föredrag följde en mycket livlig och intensiv diskussion, där främst en rysk delegat samt Frankrikes Abraham Behár hade invändningar mot föredragshållarens framställning av respektive länders kärnvapenpolicy.

Den andre talaren, Jaakko Ellisaari berättade att i Belgien, England, Holland, Italien, och Tyskland finns av USA utplacerade kärnvapen. Europa är världens mest kärnvapentäta världsdelen. I några länder servar USA alla eller ett antal av de utplacerade kärnvapnen och i en del länder servas de alltså helt eller delvis av respektive länder. Han gav i övrigt företrädesvis en sammanfattning av kärnvapenhistoriken och då inte bara vad gällde kärnvapnen i Europa. Han konstaterade dock att NATO ej har för avsikt placera kärnvapen i de nya NATO-länderna.

Det finns en karta på kärnvapen i Europa på <http://www.abolition2000europe.org/map/>, men den visades alltså inte av någon av de båda föredragshållarna.

Karin Stenstedt
karin.stenstedt@slmk.org

¹ by an order of magnitude = med en 10-potens

Indtryk fra Kongressen i Helsinki 7-10 september 2006

Dagen før kongressens åbning overværede jeg sammen med Caecile Buhmann IPPNWs bestyrelsesmøde (Board meeting).

Caecile blev ved sidste kongres i Beijing indvalgt i Boardet og vil give en beretning om dette møde. Jeg vil her kun referere, hvilket stærkt indtryk jeg fik af en grundlæggende konflikt i vores forening, en konflikt der har eksisteret i mindst 20 år. Det er konflikten mellem hensynet til vores mærkesag - at slippe af med kernevåbnene - og 3.-verdenslandenes insisteren på at vi også bringer deres problemer med globalisering og fattigdom på dagsordenen.

Konflikten viste sig 10 min. efter mødets åbning. Repræsentanten fra Nicaragua, Antonio Jarquin, foreslog, at der til IPPNWs 5-punkts handlingsprogram skulle tilføjes et punkt 6, som omhandlede globalisering. Argumentet herfor var, at der skulle være en sammenhæng mellem globalisering og kernevåbenkrig.

Det viste sig, at dette havde været et diskussionsemne ved flere forudgående møder. Antonio Jarquin var i den forbindelse blevet opfordret til at møde op med et projekt, som man kunne handle ud fra. Denne opfordring blev nu gentaget og det var helt tydeligt at det ikke var sidste gang vi hørte om dette emne.

Åbningsceremonien den følgende dag var både højtidelig og festlig. De mange officielle taler blev afbrudt af små indslag med et børnecirkus, der vakte stor jubel.

De mest interessante programpunkter var for mig de talrige Workshops. Det er små studiekredslignende møder, ofte med højt kvalificerede talere.

Jeg kom ved et møde til at sidde ved siden af professor Tomonaga fra Nagasakis Universitet. Det viste sig, at han var en Atombombe-overlever idet han var 2 år gammel, da bomben faldt over Nagasaki. Jeg gik til den workshop, han havde sammen med en dr. Kodama fra Hiroshima: Long Term Physical and Genetic Effects of the Atomic Bombings in Hiroshima and Nagasaki

Følgende fremgik af deres meget detaljerede foredrag: Der kan stadig mærkes virkninger af atombomberne. 40 % af dem, der overlevende er i live. De første år var det leukæmi, der dominerede sygdomsbilledet, (totalt antal døde 176, heraf estimeret 89 strålebettinget) mens det nu er "solid cancers" i colon, mamma, lunge og mave, der er øget i forhold til det forventede, men mindre end jeg havde forventet. Fx var den strålebettingede hyppighed af coloncancer øget med under 10 % af det totale antal. Der er ikke påvist genetiske effekter og der er ingen øget forekomst af misdannelser bortset fra de børn der blev bestrålet in utero.

Den næste workshop jeg overværede hed: Nuclear Weapons in Europe. Den begyndte med beroligende udmeldinger, men endte ret dramatisk. Foredragsholderen var en senior researcher i det finske Udenrigsministerium Stefan Forss. Hans væsentlige budskab var at kernevåbnenes betydning var aftagende: Intet nyt kernevåben var blevet produceret i de sidste 15 år. Bunker buster programmet, der skulle gøre det muligt for kernevåben at trænge ned i selv dybt beliggende bunkere, var blevet underkendt af den amerikanske kongres. Militæret kan ikke lide kernevåben, der er sket en

kraftig reduktion af antallet af kernevåben og endelig bliver de i praksis ikke anvendt.

Fra tilhørerne bag mig dukkede en gammel bekendt at DLMK op. Det var Vladimir Kozin som i 1990 var i Danmark, hvor han bl.a holdt foredrag for os om nedrustningsspørgsmål. Kozin var tidligere ansat i "Arms control Department" i Udenrigsministeriet i Moskva og er nu ansat ved den russiske ambassade i Helsinki. Kozin protesterede i ret kraftige vendinger mod Stefan Forss' vurderinger. Fx fremførte han, at USA modsætter sig nedskæringer af kernevåben, der blev nævnt flere konkrete forhold. USA har 480 kernevåben fordelt på 8 baser i Europa, hvorimod Rusland ikke har et eneste kernevåben udenfor sine grænser.

Kozin var også bekymret over, at de baltiske stater har fly, der er egnede til at bære kernevåben, og som nu patruljerer langs Ruslands grænser.

Der var flere andre deltagere, der også kritiserede Forss for forældede informationer, bl.a. Behar fra Frankrig og Liz Waterstone fra UK.

Hovedindtryk af kongressen: Godt organiseret, mange kreative indslag, fx havde arrangørerne formået at skaffe invitationer til gode receptioner om aftenen, en velkommen lejlighed til fouragering og til socialt sammenvær. Der var en glimrende bytur for ledsagere til deltagerne. Vi følte os velkomne i Helsinki, en ren og smuk by med en velfungerende offentlig transport. Jeg vil opfordre medlemmer af DLMK til at deltage i den næste kongres i Indien i marts 2008!

Jacob Obbekjær
Deputy Councillor

Slutord från Helsingforskongressen

Här kommer en översättning av Gunnar Westbergs slutord vid Helsingforskongressen. Innehållet präglas av att IPPNW har en bredare målsättning än SLMK. IPPNW arbetar för att förebygga krig och krigets följder, inte bara till förebyggande av kärnvapenkrig. Hans åsikter i detta tal sammanfaller inte nödvändigtvis SLMK:s.

Detta är vad jag kommer att minnas av kongressen:

Ron McCoys tal vid kongressens öppning, ett tal som sammanfattar både vår rörelse och Rons stora erfarenhet (*talet kommer att finnas tillgängligt på IPPNW:s hemsida*);

Sessionen om Aiming for Prevention, som gav en förfärande sammanfattning av det lidande och den kostnad för samhället som orsakas av den epidemi av skador från handeldvapen som hemsöker stora delar av världen, med 300 000 döda och tiofalt fler svårt skadade årligen, men jag minns också det hopp som vårt arbete för att förebygga dessa skador ingav;

Bilderna av den 1000 km långa cykelturen Tallin-Helsingfors, fast med ett sting av avundsjuka för att jag inte deltog själv;

Dr Kgosi Letlape från World Medical Association som påminde oss om det sociala ansvar, och de stora möjligheter, som följer med läkarens kall. Han sa att läkare idag tycks mer och mer handla i egenintresse, mindre och mindre engagera sig i samhällets problem. Jag måste hålla med, men jag ser också hopp och förändring. När jag intervjuat unga sökande till läkarutbildningen, har många eller de flesta av dem visat stort intresse för internationellt arbete, t ex i Läkare utan gränser. Vid IPPNW:s kongress i Helsingfors 1984 deltog tre studenter, i år är dom 130! Dom har inte kommit hit av egenintresse, utan för att dom vill arbeta för en säkrare och bättre värld.

Vad jag mest kommer att minnas från denna kongress är ansiktena och rösterna från läkarstudenter och unga läkare. De ingav hopp. Jag känner tacksamhet för att så många kom och tillförde oss entusiasm och hängivenhet.

Vi har goda skäl att vara optimistiska beträffande vår förening. Vi har också goda skäl till optimism för världen. Under den gångna sextio åren har stora framsteg gjorts, och nästan alla positiva förändringar har åstadkommits av vanliga människor som arbetat tillsammans utan våld. Sovjetimperiet föll inte på grund av att president Reagan anslog hundratals miljarder dollar till vapen, det föll på grund av solidariteten mellan arbetarna i Polen och deras vägran att lyda makten, på grund av den sjungande revolutionen i Estland och Lettland, på grund av att folk i Leipzig sa: Vi vägrar att acceptera denna regim, vi samarbetar inte med er!

Kolonierna har frigjort sig, diktaturerna i Filippinerna och i Latinamerika har fallit, inte efter våldsamma revolutioner utan på grund av solidariteten mellan människor som sa: Vi samarbetar inte med makten! Icke-våld och vägran att samarbeta med förtryckarna, Gandhis väg, har varit en överväldigande kraft, starkare än vapnen.

Folkens seger i arbetet för frihet och demokrati är den största förändringen i den politiska världen under de sextio år som gått sedan andra världskriget. Samtidigt har vi sett födelsen av den globala medvetenheten, det globala samfundet, det globala civilsamhället. Vi alla här känner att vi tillhör världen, och har ett ansvar för världen.

Det globala civilsamhället känner ansvar för världen och dess framtid. En av de viktigaste delarna av detta globala civilsamhälle finns i USA.

Vi förlorade kampen för att förhindra USA:s attack på Irak, kanske på grund av fruktan för kärnvapen. Frukten är ett av de starkaste medel, som ledarna använder för att kuva folket, och fruktan för kärnvapen är ett mycket effektivt medel. Kanske är det därför kärnvapnen finns kvar, för att skapa fruktan och lydnad? Om svampmolnet över Manhattan inte hade bildat bakgrunden till Condoleezza Rice när hon talade om nödvändigheten av att anfälla Irak, skulle amerikanerna troligen inte ha accepterat kriget. Kärnvapen är en orsak till krig. Men jag tror inte den amerikanska opinionen låter lura sig lika lätt nästa gång. Men krigsmotståndet behöver effektivare icke-våldsmedel än demonstrationer. Lär av Gandhi!

Jag är inte helt säker, men jag tror att det globala civilsamhället skall visa sig starkare än militarismen. Jag tror det också därför att jag har en stark tilltro till den amerikanska demokratin, som jag hoppas skall pånyttfödas.

Jag har försökt presentera en del minnen och ett starkt hopp från denna kongress. Jag vill sluta med en gåva från Arundati Roy till oss alla: *En bättre värld är inte bara möjlig, hon är på väg. Jag kommer kanske inte att finnas kvar för att hälsa hennes ankomst, men i lugna stunder hör jag henne andas.*

Gunnar Westberg

Dato: 10. juli 06.

Til
Udenrigsminister Per Stig Møller
Udenrigspolitisk Nævn
Forsvarsordførerne

Vedr. krisen mellem Iran og Den vestlige Verden om Irans program for berigelse af uran.

Danske Læger Mod Kernevåben har med bekymring læst om (Kilde: Avisen The New Yorker, 10.04.06) at USA har hemmelige planer om et atomart angreb på Irans atominstallationer, såfremt forhandlingerne med Iran løber ud i sandet. Da de vigtigste anlæg ligger dybt nede under jorden er det planen, at der skal anvendes såkaldte "bunkerbusters", som er atomvåben-bestykkede missiler, der er i stand til at bore sig ned i hård jordoverflade. Tilgængelige oplysninger om hidtil foretagne testninger af disse våben viser, at de dog ikke er i stand til at bore sig længere ned end nogle få meter. Man kan derfor forudse, at de vil give anledning til en meget betydelig radioaktiv forurening af store områder af Iran foruden nabolandene. Her må det være nok at henvise til den forurening, som ulykken på Tjernobyl-kraftværket gav anledning til for at få et indtryk af, hvor uønskelig denne situation er. Præsident Bush har tidligere omtalt disse våben som mere brugbare end hidtil kendte atomvåben. På denne måde er der udsigt til, at tabu omkring anvendelse af atomvåben vil blive brudt, med mindre EU og andre lande vil advare USA mod at benytte disse "smarte" våben.

Endelig er det også værd at minde om, at de etablerede atommagter i henhold til Ikke-spredningsaftalen fra 1970 har lovet "snarest muligt" at indlede forhandlinger om afskaffelsen af alle atomvåben i verden, et løfte, som blev bekræftet ved Gennemsynskonferencen i 2000. Som bekendt er der kun ske små-justeringer i antallet af atomvåben (i dag stadig flere end 20.000 på lager!) Vi synes derfor, at der er tale om en ikke ubetydelig grad af dobbeltmoral fra USA og NATO's side i spørgsmålet om Irans berigelsesprogrammer.

Med venlig hilsen

Danske Læger Mod Kernevåben
Niels Dahm   Povl Revsbech
medlem   formand

Krisen mellem Iran og EU/USA og FN om Irans atomprogram spidser til. Iran anklages for at ville fremstille højtberiget uran og plutonium m.h.p. at fremstille atomvåben,

9. august 2006

Kære Niels Dahm og Povl Revsbech

Tak fores Jeres brev til udenrigsminister Per Stig Møller dateret den 8. juli 2006 vedrørende sagen om Irans atomprogram. Udenrigsministeren har bedt mig om at besvare Jeres henvendelse.

Danmark arbejder ligesom USA og vores øvrige partnere for en diplomatisk løsning af sagen om Irans atomprogram inden for rammerne af Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) og FN's Sikkerhedsråd.

Iran skjulte i en årrække nukleare aktiviteter, i strid med landets informationsforpligtelser over for Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) i medfør af Traktaten om Ikke-spredning af Atomvåben (NPT). IAEA's Generaldirektør, Mohamed ElBaradei, har gentagne gange konkluderet, at man fra iransk side fortsat ikke samarbejder tilstrækkeligt med Agenturet om afklaring af udestående spørgsmål vedrørende tidligere og nuværende atomaktiviteter. Nylige oplysninger fra Agenturets side om mulige militære nukleare aktiviteter i Iran har kun bestyrket mistilliden. Selv efter tre års intensive undersøgelser er ElBaradei ikke i stand til at konkludere, at Irans atomprogram alene har et civilt formål. På denne baggrund har IAEA's Styrelsesråd og FN's Sikkerhedsråd understreget behovet for tillidskabende foranstaltninger fra iransk side, herunder fuld suspension af alle aktiviteter relateret til uranberigelse. Suspensionskravet har Sikkerhedsrådet med resolution nr. 1696 af 31. juli d.å. gjort bindende over for Iran.

Selvom sagen nu behandles i FN's Sikkerhedsråd er døren ikke lukket for, at Iran kan vælge samarbejdets vej. Iran har fået tilbudt en attraktiv pakke som grundlag for forhandlinger. Men det er afgørende, at Iran efterlever landets internationale forpligtelser og via konkret handling skaber tillid til - og ikke mindst garanti for - at det iranske atomprogram alene har et civilt formål. Et første vigtigt skridt vil være efterlevelse af Sikkerhedsrådsresolution 1696.

For så vidt angår den i Jeres brev refererede artikel i det amerikanske tidsskrift The New Yorker kan jeg i øvrigt henvise til, at talsmanden for Det Hvide Hus på et pressemøde den 10. april 2006, ifølge den officielle hjemmeside www.whitehouse.gov, afviste disse medieoplysninger som baseret på spekulation, der ikke var udtryk for den amerikanske regerings holdning.

Med venlig hilsen

Jesper Vahr
Kontorchef
Sikkerhedspolitisk kontor
Udenrigsministeriet

men dette nægter Iran vedholdende. DLMK har skrevet brev til det danske Udenrigsministerium for at advare mod et militært angreb mod Iran, hvis forhandlingerne ikke fører til noget.

Povl Revsbech

Formandsberetning, DLMK, 2005-06

Atomvåben

Det forgangne år siden sidste årsmøde har været præget af stadig proliferation, altså spredning af atomvåben. Iran er under stærk mistanke for at være godt i gang med at udvikle atombomber, mens Nordkorea har erklæret, at de også besidder dem. Senest har vi erfaret, at Pakistan planlægger at udvide sin kapacitet til fremstilling af beriget uran.

Som bekendt forsøger USA, EU og FN via IAEA (Det internat. Atomenergi Agentur) at overbevise det iranske styre om, at det skal opgive sit uranberigelsesprogram og tillade inspektioner fra IAEA. Til gengæld loves landet hjælp til at udvikle dets atomenergisektor. Iran står foreløbigt særdeles stejlt på sin ret til at bestemme over sine egne reaktorer, og der er ikke udsigt til en diplomatisk løsning på konflikten. Senest har Sikkerhedsrådet 31. juli vedtaget en resolution, i hvilken Iran pålægges at samarbejde med IAEA.

Med Nordkorea forsøger omverdenen også at opnå en forhandlingsløsning, men også her er udsigterne for en sådan overenskomst dårlige. Nordkorea forværrede endvidere situationen betydeligt ved at affyre en række raketter ud over det japanske hav 5. juli 06.

Ifølge den nugældende amerikansk atomdoktrin, Nuclear Posture Review, fra 2002, fornyet i 2006, forbeholder USA sig ret til at foretage forebyggende angreb mod såkaldt slyngelstater, der truer verdensfreden. Krigen mod Irak og Saddam Hussein er et eklatant eksempel på et sådant forebyggende angreb ("preemptive strike" på am.). Vil vi kunne forvente, at USA sammen med en koalition af andre stater, fore-

tager et forebyggende angreb mod f.eks. Iran, hvis forhandlingerne ender uden resultat? Jeg tror det ikke. Dels har Iran lært af historien med ødelæggelsen af Iraks Osiri reaktor tilbage i 1981, ved at nedgrave sine produktionsfaciliteter i undergrunden, dels ved at sprede dem rundt om i landet. Derved bliver de svære at ødelægge ved flyangreb. Desuden skræmmer erfaringen fra Irak-krigen, således at lysten til at invadere Iran og/eller Nordkorea er meget behersket.

En lille sejr har vi atomvåbenmodstandere haft derved, at det amerikanske senat i efteråret 2005 nedstemte ekstra bevillinger til Pentagons ønsker om videreudvikling af the Robust Nuclear Earth Penetrating, populært kaldet "the Bunker Buster".

Missile Defence

På dette område har der været stille i det forgangne år. Vi ved, at Thule radaren nu er opgraderet og at missilaffyringsramper bliver bygget i Alaska.

Tjernobyj-jubilæet

Den 26. april 2006 var det 20 år siden, at reaktor 4 på Tjernobyj-atomkraftværket i Ukraine, sprang i luften. Jubilæet blev markeret ved flere møder, bl.a. ét, som vi var medindbydere til, i samarbejde med Pugwash DK og SGI, det Nordiske Buddhistiske Kulturinstitut. Her bidrog vi også med 2 indlæg, dels ét ved Cæcilie om de sundhedsmæssige konsekvenser af ulykken, et uhyre omdiskuteret emne, og dermed svært at få overblik over, dels en gennemgang ved undertegnede af appeller om en fredelig løsning på konflikten mellem Iran og FN/EU/USA. Mødet var velbesøgt, om end annonceringen ikke var optimal. Tjernobyj-ulykken blev også

grundigt behandlet i TV, bl.a. via en tema-aften på DR2, dels ved artikler i Ugeskriftet, hvor også Cæcilie fik held med at bringe et sammendrag af sin litteturgennemgang. Således bidrog vi på bedste vis med markering af jubilæet.

Forberedelserne til mødet i Kbh. 26.04. gav anledning til lidt tumult, fordi den fremtrædende kender af iranske politiske forhold, Ali Alfoneh, på forhånd havde meldt ud, at han ikke var modstander af atomvåben og desuden mente, at det var naturligt for et land, der havde magtambitioner, at søge at opnå dem,

PNNND

I foråret gjorde vi et fremstød overfor folketingsmedlemmerne for at få nogle af dem til at melde sig ind i PNNND, Parliamentary Network for Nuclear Disarmament. Med hjælp fra Alyn Wyre, PNNND Global Co-ordinator, blev der sendt informationsmateriale om PNNND til medlemmerne af Udenrigspol. Nævn og Udenrigsudvalget. Alyn Wyre besøgte Kbh. 6.-8. marts hvor han havde møder med nogle få MF'ere. Efterflg. har 3 MF'er meldt sig ind, nemlig Jeppe Kofod (S, næstformand i UN), Svend Auken og Mogens Lykketoft. Alyn Wyre har for nylig sendt invitation til én dansk MF'er, til et seminar i Ottawa i september, men Jeppe Kofod måtte desværre melde afbud.

Det var også meningen, at vi skulle spørge de MF'ere, som havde sagt, at de godt ville have et møde med Alyn Wyre, men som ikke senere har meldt sig ind, om de evt. har glemt for at få dette gjort. Har Jacob gjort noget ved det?

Initiativer

I juli måned sendte Niels og jeg et brev til det Udenrigspolitiske Nævn, Udenrigsminister Per Stig Møller, og forsvarsordførerne for de forskellige partier for at gøre opmærksom på vores bekymring om, at USA har hemmelige planer om et angreb på Iran for at forhindre, at landet udvikler atom-

våben. Vores kilde var en artikel i tidskriftet *The New Yorker* 10. april. Indholdet i artiklen blev straks afvist af Det Hvide Hus som grundløst. På vores brev modtog vi for nylig et svar fra kontorchef Jesper Vahr i UM, hvor han begrundet hvorfor EU og FN's sikkerhedsråd finder, at en hård kurs overfor Iran er nødvendig. Vi (Anton og jeg) havde jo møde med ham i januar 05 for at diskutere DK's holdning til NPT-traktaten, som skulle genforhandles i maj 05. Fra UN fik vi også et brev fra sekretæren om, at brevet ville blive omdelt til medlemmerne.

Møder

I oktober 05 var der for første gang i mange år igen et egentligt europæisk møde. Det havde Bjørn Hilt, vores europæiske Vice-præsident siden 2004 taget initiativ til sammen med franskmændene. I mødet deltog Cæcilie og jeg. Det var meget vellykket, synes jeg og en alt i alt god oplevelse. Ellers er der jo kun europæiske møder i forbindelse med verdenskongresserne hvert andet år, foruden de årlige dialogmøder, som jo kun har repræsentanter fra nogle lande.

Den 6. august i år blev Hiroshimadagen igen markeret, denne gang ved et møde på Askov Højskole. Initiativtagerne var igen Pugwash DK og Fredsakademiet. Vi bidrog med et indlæg ved Cæcilie samt dækning af halvdelen af Maibritt Theorin's rejse-udgifter, svarende til 3.000 kr.

Afslutning

Vi kan således se tilbage på et ganske aktivt år i DLMK. Nye initiativer er blevet taget, og nu gælder det om at holde fast i dem, f.eks. PNND. Desuden gælder det som altid om at gribe chancen, når den byder sig, f.eks. skrive et læserbrev til aviserne om et aktuelt, atomvåbenrelateret emne.

Povl Revsbech

Moral då og nu

År 1945 föll det på president Harry S Trumans lott att godkänna ett beslut att använda atombomber mot två japanska städer. Det blev Hiroshima och Nagasaki av fyra föreslagna angreppsmål. Helt oinformerad om utvecklingen av atomvapen i USA fick Truman denna svåra bedömningsfråga efter president Roosevelts död den 12 april 1945.

I början av juni säger Truman att han under beklagande "måste" ta beslutet att använda atombomben. I juli, under Potsdamkonferensen, noterar han i sin dagbok. "Jag har uppmanat Stimson (försvarsministern) att använda det (vapnet, atombomben) mot militära mål och inte mot kvinnor och barn", och i fortsättningen att, trots japanernas skoningslöshet, "kan vi inte, som världens ledare för gemensam välfärd, fälla denna förfärliga bomb över den gamla huvudstaden (Kyoto) eller den nya (Tokyo)". Båda dessa städer hade varit nämnda som eventuella angreppsmål, att bomba dem skulle ha stor psykologisk verkan på Japans befolkning. Den 10 augusti meddelade general Groves (den militära ledaren för Manhattanprojektet) att en tredje kärnladdning var färdig för transport till utgångsflygbasen i Stilla havet. Chefen för det amerikanska bombflyget i Stillahavsområdet föreslog att denna tredje kärnladdning skulle fällas över Tokyo. Vid denna tidpunkt hade dock Truman redan beslutat att säga nej: "Tanken på att radera ut ytterligare 100 000 människor var alltför fruktansvärd".

General Eisenhower, som 1953 valdes till president efter president Truman, svarade när han tillfrågades av krigsminister Stimson 1945, att han var emot atombombning av Japan av två skäl:

1. Japan var färdigt att kapitulera, det var onödigt att hemsöka japanerna "med den där förskräckliga tingssten".
2. "Jag (Eisenhower) tycker inte om att se vårt land som det första som använder ett sådant vapen".

Två presidenter (en blivande) som hade tankar om användningen av atombomben 1945.

Under de ungefär sex årtionden som gått sedan Trumans och Eisenhowers dagar tycks det ha inträffat ett gradvis förfall hos ett antal presidenter och deras rådgivare. Kulmen har nåtts. George W Bush, USA:s nuvarande president visar öppet att han kan tänka sig att använda kärnvapen, och detta även om USA inte är angripna, dvs i förebyggande syfte. Detta gäller oavsett om motståndaren har massförstörelsevapen eller inte. Det räcker med endast en förmodan att motståndarlandet skulle kunna utveckla sådana vapen.

Jag tycker mig se ett moraliskt förfall hos dem som har mänsklighetens öde i sin hand. Insikten om det kunde kanske få dem att tänka om.

Albert Vel

medlem i Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen.

Referenser: Avsnitten om presidenterna Truman och Eisenhower bygger på historieskrivningen i "Damokles svärd", del 2 av en trilogi, skriven av Bo Lindell, utgiven på Atlantis förlag 1999. Avsnitten om president Bush och hans kärnvapenpolitik bygger bl.a. på artiklar i Inesap Information Bulletin, årgång 21 och 22: David Krieger: *The Bush Administration's Nuclear Policies and the Response of Citizens* samt Francis Boyle: *A Nuremberg Crime Against Peace*

IPPNW i fremtiden

Årsrapport af International Councillor og Studenterrepræsentant

Det forløbne år i IPPNW og DLMK har i aller højeste grad stået på fornyelse. Vi har været igennem en længere proces, hvor organisationens mission, fremtid og arbejdsmetoder er blevet diskuteret. En proces, der til tider har syntes opslidende og nytteløs, men efter en succesfuld verdenskongres i Helsinki, synes jeg ikke, der kan være nogen tvivl om, at arbejdet har båret frugt. Ideer og inspiration blomstrer, og kimen til vores fremtidige virke er lagt.

Fornyelsesprocessen er af ældre dato. Allerede ved verdenskongressen i Kina for to år siden trængte spørgsmålene om vores organisations fremtid sig på. Verden har ændret sig. Udsigterne til global nedrustning kan til tider synes fjernere end nogensinde, vores medlemstal, indtægter og aktivitetsniveau er faldet stødt på verdensplan, og det forbliver svært at involvere studerende og yngre læger i vores arbejde. For at identificere årsagerne til dette og finde løsninger har en stor international gruppe af IPPNW medlemmer samt den internationale betyrelse holdt møder og skrevet rapporter og konsulteret med medlemsorganisationerne, og konklusionerne var klare. De centrerede sig om vigtigheden af mere og bedre programarbejde indenfor nedrustning og forebyggelse af voldelig konflikt, bedre kommunikation mellem alle organisationens niveauer og udadtil, samt en fortsat indsats for at styrke studenterarbejdet og fastholde organisationens medlemmer, efter de afslutter studierne. Også i DLMK har vi arbejdet med fornyelse, og i årets løb har vi diskuteret såvel vigtigheden af at tiltrække nye medlemmer, især studerende og yngre læger, samt hvorledes vi kan styrke vores programarbejde. Dette har medført et stærkere samarbejde med andre fredsorganisationer i Danmark, som vi har

arrangeret mindeaftener for Tjernobyl og Hiroshima sammen med.

Programmæssigt er der sket flere nye spændende tiltag. Man har internationalt i over et år arbejdet på at udvikle en stor international kampagne for nedrustning, der kunne integrere alle IPPNWs nedrustningsaktiviteter og gøre emnet relevant for offentligheden igen. Efter en meget skuffende genforhandling af ikke-spredningsaftalen i New York i maj 2005 har man valgt at satse stærkt på en atomvåbenkonvention, der skal føre til fuldstændig nedrustning af atomvåben. En sådan konvention blev introduceret af IPPNW og den internationale organisation af jurister mod atomvåben allerede i 1990'erne, hvor den blev omdelt i FN. Trods meget omtale er forhandlingerne om konventionen dog aldrig rigtig kommet igang. Nu har IPPNW i Australien fået penge til en stor international kampagne, hvor konventionen skal spille en central rolle, og IPPNW har påtaget sig at føre kampagnen internationalt, hvilket forhåbentlig kan føre til fornyet opmærksomhed om nedrustning i en tid, hvor flere og flere lande får atomvåben. Et andet internationalt tiltag for at skabe fælles fodslag om atomvåben er, at IPPNW vil afholde en stor international videnskabelig konference om atomvåben og sundhed i London i efteråret 2007. To omdrejningspunkter for konferencen vil blive den engelske opgradering af deres atomvåben og diskussionen af muligheden for at gøre Europa til en atomvåbenfri zone, hvilket vil betyde, at NATO-våben ikke kan opstilles på europæisk territorium. Endnu to vigtige initiativer er dialogerne med beslutningstagere, der fortsat er en succes, og et nyt projekt, der hedder "global health alerts" – Globalt sundhedsvarsel. IPPNW afholder fortsat dialoger med beslutningstagere i atomvåbenstater, NATO, EU og på

nationalt plan, og DLMK bidrager. Over det sidste år har der været internationale delegationer afsted til Rusland, NATO, England og Frankrig, og en række internationale delegationer besøgte atomvåbenstaternes ambassader i Helsinki i forbindelse med verdenskongressen. En delegation til Iran bliver i øjeblikket planlagt af SLMK og iranske læger, og DLMK håber at deltage. DLMK har mødtes med udenrigsministeriet og danske parlamentarikere, og vi får jævnlige henvendelser fra IPPNW partnere om at tage aktuelle emner op med vores regering. Derfor har vi i DLMK taget initiativ til at oprette et dansk dialogteam, der med kort varsel kan mødes med beslutningstagere og diskutere aktuelle emner. Teamet består foruden DLMK af partnere fra Pugwash, Fredsakademiet og Soka Gakkai International og en række medicinstuderende har vist interesse i projektet. Initiativet kan forhåbentlig gøre os i stand til at tiltrække nye medlemmer og handle hurtigere på den politiske udvikling. "Global Health Alerts" er en international kampagne, der skal sætte fokus på sundhedskonsekvenserne af brugen af atomvåben og krig i det hele taget. Ideen er at man på samme dag over hele verden arrangerer oplæg og debatter om emnet for offentligheden. Den første kampagnedag er planlagt til april 2007 og skal handle om atomvåben. IPPNWs håndvåbenkampagne er fortsat en stor succes. Det er fortrinsvis medlemsorganisationer fra Latinamerika, Afrika, Asien og Rusland, der bidrager til kampagnen, og IPPNW er internationalt anerkendt for vores arbejde på området. IPPNW har blandt andet været med til at arbejde for en international traktat til kontrol af handlen med håndvåben, og vi arbejder sammen med såvel verdenssundhedsorganisationen og andre internationale NGO'er på området. Endelig har der i

lang tid været diskussion af to nye programområder – atomenergi og hvorledes liberal økonomisk politik internationalt påvirker sundhed, politisk stabilitet og udvikling. Atomenergi kommer i højere og højere grad på dagsordenen. Atomenergi kan være Irans smuthul ind i klubben af atomstater, atomenergi kan blive årsagen til større våbenkapacitet i Sydasiens, og flere og flere vestlige lande satser på atomenergi i fremtiden trods de katastrofale konsekvenser, det kan få, hvis der sker en ulykke som i Tjernobyl for 25 år siden, eller hvis et kraftværk bliver udsat for terrorisme. Liberal økonomisk strategi, som praktiseret af verdensbanken, valutafonden og de vestlige stormagter, har en dramatisk effekt på fattigdom, lighed og sundhed, og der er grund til at tro, at det også påvirker politisk stabilitet og medvirker til voldelig konflikt. Især IPPNW medlemsorganisationer fra syd ønsker, at IPPNW sætter dette emne på programmet, og på længere sigt er der bestemt mulighed for, at en sådan programmatisk tilføjelse vil øge vores forståelse af dynamikken bag oprustning. Indtil videre arbejdes der dog fortsat internt på at formulere et passende kampagneforslag, der vil falde naturligt under IPPNWs målsætning. Generalforsamlingen i Helsinki besluttede derfor, at man fortsat skulle arbejde på at udvikle handlingsplaner for de to foreslåede programmer, før man kan tage stilling til, om de skal være en del af IPPNWs arbejde i fremtiden.

Et andet meget vigtigt resultat af fornyelsesprocessen er et øget fokus på kommunikation, internt såvel som eksternt. IPPNW og DLMK må blive bedre til at sælge vores budskab til medier, offentlighed og især yngre medlemmer af lægestanden, og vi må derfor udforske mulighederne for at gøre nedrustningsdiskursen mere nutidig og drage paralleller til problemstillinger, der spiller en stor rolle i medierne i øjeblikket. Vi skal også blive bedre til at kommunikere med pressen, og så skal vi først og fremmest blive bedre til at kommunikere med hinanden på alle niveauer af organisationen. Den internationale bestyrelse skal være mere aktiv mellem de årlige møder, og bestyrelsen og medlemsorganisationerne skal kommunikere

hyppigere med hinanden. Medlemsorganisationerne har krav på at vide, hvad der foregår internationalt i IPPNW, men ledelsen og personalet i Boston har også et stort behov for at høre, hvad vi foretager os på lokalt plan, så de kan tage vores arbejde og behov i betragtning i ledelsen af organisationen. Endelig skal vi være bedre til at kommunikere mellem landene og således øge internationalt samarbejde om programmer, kampagner og fundraising. Vores internationale hjemmeside har behov for en ordentlig overhaling, så den bliver mere indbydende og brugervenlig. Et godt eksempel er de studerendes internationale hjemmeside, der er blevet rost meget i det forgangne år. Den emmer af aktivitet og virkelyst. Se selv på www.ippnw-students.org. Internationalt overvejer man at lave et elektronisk nyhedsbrev for bedre at kunne holde fast i medlemmer, der ikke har så meget tid til rådighed, og på DLMKs landsmøde blev det vedtaget, at vi i Danmark også skal forsøge os med et elektronisk nyhedsbrev i håb om at kunne tiltrække et andet segment af den danske lægestand, og for løbende at kunne holde vores medlemmer orienteret om nationale og internationale aktiviteter. Forhåbentlig kommer I til at høre mere om dette senere på året.

At sikre en fortsat rekruttering af medlemmer – især fra den yngre generation – er essentielt for vores fremtidige eksistens som organisation, og der er derfor i de sidste par år kommet et forøget fokus på studerende og yngre læger som medlemmer. Studenterorganisationen er vokset eksplosivt de sidste 6 år. Fra at være et påhæng der til tider sattes mere pris på end andre, og som ikke havde nogen direkte indflydelse på organisationens dagsorden, er studerende nu et af de mest aktive og værdsatte indslag i organisationen. De studerende har over de sidste fem år formået at starte flere internationale projekter – og vigtigst af alt, at vedligeholde dem. Et eksempel er det skandinaviske initierede Nuclear Weapons Inheritance Project, der nu fejrer fem-års fødselsdag, har fået den tredje generation af internationale koordinatore og spænder fra USA i vest over adskillige europæiske lande i nord til Pakistan og Indien i Syd og

Australien, Japan og Kina i Øst. RECAP, der er et sommerophold med praktik og undervisning i tilknytning til flygtningelejre i Palæstina, fejrer tre-års dag, og sidste år tilføjedes Target X, hvor studerende indgår i dialog med offentligheden, til listen af internationale projekter. En gruppe på ca. 15 studerende fra hele verden cyklede hele vejen gennem de baltiske lande og Rusland til Helsinki og rejste penge og skabte stor opmærksomhed på vejen, og studerende var talere og medarrangører af alle forelæsninger og arbejdsgrupper under kongressen. 140 studerende deltog i kongressen, hvilket er mere end nogensinde før. Heraf var der to nye danske studerende med – Maja fra København og Mikkel fra Århus – som begge har planer om at arbejde med IPPNW og DLMK fremover på lokalt plan. Der blev valgt to nye studenterrepræsentanter til IPPNWs bestyrelse, Ruth Mitchell fra Australien og Khagendra Dahal fra Nepal, og der er flere yngre læger i bestyrelsen end nogensinde før. Yngre læger er et nyt, men vigtigt punkt på dagsordenen. Nu hvor studerende for alvor viser interesse for vores arbejde, er det utroligt vigtigt, at vi kan holde fast i dem efter universitetet. Nye arbejdsgange, der tager højde for tidspres og behov for fleksibilitet er nødvendigt, hvis vi vil sikre yngre lægers fortsatte involvering i IPPNW, og den internationale bestyrelse har nu sat dette punkt på sin dagsorden, som opfølgning til en velbesøgt arbejdsgruppe og en spørgeskemaundersøgelse under kongressen, der satte fokus på såvel barrierer for yngre lægers deltagelse, som løsninger på problemet.

Vigtigst af alt har fornyelsesprocessen, på internationalt såvel som nationalt plan, vist, at der er en stærk enighed om nødvendigheden af organisationens fortsatte virke. Der er mange opgaver for os i fremtiden, og selvom vi måske bliver nødt til at se nyt på, hvorledes vi anskuer verden og griber nedrustningsarbejdet an, er der ingen tvivl om, at vi må og skal blive ved med at arbejde for fred og global nedrustning, hvis vi vil sikre verdens befolkning en sund fremtid.

Cæcilie Buhmann

INTERNATIONELL UTBLICK

Red Inge Axelsson
Frösön (inge.axelsson@miun.se)

Världen

Världens kärnvapensstyrkor i januari 2006

Land	År för första kärnsprängning	Antal operativa kärnstrids-spetsar
USA	1945	5521
Ryssland	1949	5682
Storbritannien	1952	185
Frankrike	1960	348
Kina	1964	Ca 130
Indien	1974	Ca 50
Pakistan	1998	Ca 60
Israel	-	100-200
Total		Ca 12100

SIPRI Yearbook 2006 (www.sipri.org)

Finland

IPPNW:s 17:e världskongress ägde rum i Helsingfors den 7-10 september. Läs om kongressen på annat håll i detta tidskriftsnummer.

Storbritannien

"We have truly entered the time of mutually assured destruction, and whilst this term was originally applied to the US/USSR nuclear stand-off, it now must be applied to all conflict, as revenge will take place at some later date with some fearsome weapon of mass destruction. It is as if a long history of exploitation and barbarism is playing itself out. The question is whether it will do so with a bang or gently slip away to be taken over by a new consensus – it must be co-operation or catastrophe."

Jack Piachaud

Co-operation or catastrophe.

Editorial, Medicine,

Conflict and Survival,

London 20 April 2006

Den 21 juli meddelade Jack Straw, f.d. utrikesminister och numera talman i brittiska underhuset (leader of the House of Commons), att parlamentet i höst (november-december) ska rösta om huruvida Trident-missilsystemet ska skrotas eller vidareutvecklas. Det ska bli en 'three line whip', dvs. leda-

möterna förväntas rösta efter partipiskan och inte efter samvetet.

Trident är ett ubåtsburet kärnvapensystem från USA. I Storbritannien består det av 4 skotskbyggda ubåtar, var och en utrustad med upp till 16 missiler med tillsammans 48 kärnstridsspetsar med upp till 100 kilotonns sprängkraft som kan riktas in mot separata mål. En enda ubåt kan alltså ha en sprängkraft motsvarande upp till 400 Hiroshimabomber. Normalt är en ubåt åt gången ute på patrulluppdrag. Missilerna är leasade från USA som alltså ansvarar för service. Att förnya systemet kostar troligen mellan 15 och 25 miljarder pund (SEK ~250 000 000 000). Om parlamentet röstade mot att förnya systemet skulle det sända en mäktig, politisk fredssignal. De flesta bedömare tror emellertid på att man tvärtom anslår medel för upprustning. MEDACT (www.medact.org)

USA:

Ett nukleärt 11 september?

Om en terrorist detonerade en 10-kilotons kärnvapen i hjärtat av Manhattan skulle explosionen omedelbart förfånga Times Square och allt inom en radie på 800 meter, bl.a. en halv miljon människor en vanlig arbetsdag. Hundratusentals andra människor skulle dödas av ihopfallande byggnader, bränder och radioaktivitet.

Den politiska 11/9-kommissionen kom fram till att det inte fanns någon strategi att möta terrorattackerna på grund av brist på fantasi ("failure of imagination"). Nu är de flesta tänkare övertygade om att ett en terrorgrupp för eller senare kommer att iscensätta ett amerikansk Hiroshima – om man inte förbereder sig. Profylax innefattar *three Noes: No loose nukes, no nascent nukes, no new nuclear weapons states.*

Nuclear 9/11: will it happen? Bulletin of the Atomic Scientists Sept/Oct 2006

Sydafrika

"Det var ett svek mot de fattiga i Sydafrika, mot dem som Sverige stöttade genom antiapartheidrörelsen. Så kommenterar Ingrid le Roux, svensk läkare som arbetar med undernärda barn i Sydafrika, vapenaffären [försäljningen av 28 svensk-tillverkade JAS-flygplan till Sydafrika för 13 000 mkr]." Läkartidningen 2006;103(20):1578-1581

Ukraina och Vitryssland

Grannländerna Ukraina och Vitryssland höll båda val i mars. Det ena var fullt av hopp efter den orange revolutionen 2005, det andra allt mer totalitärt. Något paradoxalt ökade valet snarast hoppet i totalitära Vitryssland men oron i det mycket öppnare Ukraina.

<http://www.palmecenter.se/Regioner/OchLander/Europa/Vitryssland/Artiklar/060519VitrysslandUkraina.aspx>
Palmecentret 24 maj 2006

Ryssland:

Putin lovar ökad levnadsstandard – och militarism

Rysslands folkmängd minskar med 700 000 personer varje år, och levnadsstandarden sjunker för många ryssar. I ett försök att vända utvecklingen vill president Putin skapa ett åtgärdsprogram. I sitt årliga tal till statsduman lovade han bland annat att levnadsstandarden skall öka under det kommande decenniet. Det rimmar dock illa med de enorma satsningar som Putin vill göra på militären. Sedan presenterade han ett militärt upprustningsprogram som han själv kallade moderniseringsprogram, inkluderande:

- två nya atomdrivna ubåtar med strategiska vapen
- nya missilsystem
- ökning av det militära flygvapnet med lång räckvidd, antalet ubåtar och avfyringssystemen för de strategiska kärnvapensstyrkorna
- skapandet av unika högprecisionsvapen
- metoder för att övervinna antimissilförsvar
- förbättrad kvalitet av de väpnade styrkorna, som måste bli mer professionella, mobila och tillförsäkras högre löner

<http://www.palmecenter.se/Regioner/OchLander/Europa/Ryssland/Artiklar/060524PutinsTal.aspx>
Palmecentret 24 maj 2006

Iran: Snart en kärnvapenmakt?

Ur vår synvinkel är det tydligt att Iran inte har några kärnvapen nu. Men om Iran kommer att ha det i framtiden är en öppen fråga, sa Ian Anthony från fredsforkningsinstitutet Sipri på ett seminarium om Irans möjligheter att skaffa kärnvapen. Dialogen mellan FN-organet IAEA och Iran bröts efter att Iran åter påbörjat anrikning av uran i januari i år.

<http://www.palmecenter.se/Regioner/OchLander/Mellanostern/Iran/Artiklar/060413Iranpavagatt.aspx>
Palmecentret 13 april 2006

Nordkalotten

Det finns stora tillgångar i form av naturresurser, kunskap och engagemang i Barentområdet. Men det finns också stora problem i nordvästra Ryssland när det gäller kärnavfall, miljö och hälsa. Det sa europaparlamentarikern Ewa Hedkvist Petersen vid ett seminarium i Haparanda.

<http://www.palmecenter.se/Temaomraden/Omvarldsfragor/EU/Artiklar/060413Politiskautmaningar.aspx>
Palmecentret 13 april 2006

Tyskland för 50 år sedan

"...dessa kvinnoansikten som är så vanliga i Tyskland [på 1950-talet?], tomma, likgiltiga ansikten bortom allt vi brukar kalla sorg. Änkor: två, tre stupade söner; två tre dödsbombade döttrar. Försvunna barn. Aldrig avhörda barn . . .

Han var kanske femtio. En gång en så kallad stilig karl med dragning åt det snarfagra. Han hade nu ett ärr i mun-gipen som drog sönder ansiktet.

Han dråsade trött ned i en avbalkning och stirrade in i väggen. När kvinnan som hasade omkring med trasan kom förbi sade han: Grüss Gott.

Han bjöd henne på öl. En av tonåringarna fick avbryta arbetet med skandina-ven och servera de två krigsspillrorna i natten. De satt båda med sina tomma ansikten böjda över ölskvättarna bordsskiva och sade ingenting.

Det tyska undret har kvar de tomma ansiktena från 1939 till 1945."

"Tyska ansikten" i Jan Olof Olsson: *Jolo i Europa*, Bonniers 1985 (postumt).

Pakistan, handlare i nukleära varor

"Länge var kärnvapenfrågan under kontroll tack vare icke-spridningsavtal och stormakternas nedrustning. Men hemliga kärnvapenprogram som avslöjats har ändrat situationen. Mer än någon annan

har pakistaniern Abdul Qadir Khan underminerat icke-spridningsavtalet." Ove Bring, under strecket i SvD 2006-08-04

Eritrea

Den legendariske polske journalisten Ryszard Kapuscinski beskriver en absurd, gigantisk ansamling av sovjetiska vapen på en vidsträckt bergsplatå i Eritrea: "The view from this place is unlike any in the world. Before us, as far as the eye can see, all the way to the distant, misty horizon, lies a flat and treeless plain – and it is completely covered with military equipment. To one side, stretching for kilometres, are fields of artillery pieces of various calibres: unending avenues of medium and large tanks; enclosures stacked with a veritable forest of anti-aircraft guns and mortars; hundreds upon hundreds of armoured trucks . . .

What's most shocking and astonishing is the monstrous quantity of everything, the improbable accumulation, the piles of hundreds of thousands of machine guns, mountainous-terrain howitzers, military helicopters."

Eritrean Scenes i *The Shadow of the Sun: My African Life* av Ryszard Kapuscinski. London: Penguin Books, 2002.

Klimatkrisen

"It is difficult to get a man to understand something when his salary depends upon his not understanding it."* Ja, hur ska jag ta till mig att min livsstil kan göra mina barnbarnsbarns värld obeboelig? Jag tror att det var Björn Gillberg som sa att de flesta människor är beredda att gräva sin egen grav bara timlönen är tillräckligt hög.

*Upton Sinclair, citerad i *An inconvenient truth*

<http://www.climatecrisis.net/>

"Physicians for Social Responsibility (PSR) in the US and the International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) in many countries, especially the former Soviet Union, are given a lot of credit for preventing nuclear war, even a Nobel Peace Prize in 1985.^[1] So what is the big problem now? The threat of nuclear war is still with us, but now leading environmental scientists have unambiguously documented onrushing climate change called global

warming, produced largely by excess human use of fossil fuels that builds up more gases like carbon dioxide than can be tolerated by our fragile planet's environment. Some scientists say it is already too late to save our world for humans^[2,3]; almost all say we are nearing the point of no return." --- "Surely, the medical and public health communities are working really hard to prevent such a catastrophe? Sorry. Guess again. For the most part, physicians and their organizations seem to be ignoring the threat, preferring to fight over issues like malpractice or the size of their fees, in effect rearranging the deck chairs on this sinking Titanic while exercising denial. But don't the doctors care about their great-great-grandchildren? Looks like they may never have any. You have got to be kidding? The risks must be overblown! Hope so; don't think so. ohmygod!

That's my opinion. I'm Dr. George Lundberg, Editor-in-Chief of *Med-GenMed*."

Fotnot: George Lundberg var legendarisk redaktör för JAMA innan han fick sparken av politiska skäl.

www.medscape.com/viewarticle/525105

Några artiklar...

...som jag inte hinner sammanfatta:

Om virtuella kärnvapenprov (Reliable Replacement Warhead, RRW)
Brumfiel G. **The next nuke**. *Nature* 2006;442:18-21.

Arya N. **The end of biomilitary realism? Rethinking biomedicine and international security**. *Medicine, Conflict and Survival* 2006;22(3):220-229.

Taylor KE. **Intergroup atrocities in war: a neuroscientific perspective**. *Medicine, Conflict and Survival* 2006;22(3):230-244.

Illicit trafficking and other unauthorized activities involving nuclear and radioactive materials. Fact sheet. www.iaea.org

"Make power – not war"

A Photo Exhibit on the 2005 Nobel Peace Prize Laureate Dr. Mohamed ElBaradei. www.iaea.org

DLMKs Bestyrelse

Formand:
Povl Revsbech
Langdalsvej 40,
8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Bestyrelsesmedlem:
Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Deputy councillor:
Jacob Obbekjær
Lundedammen 42,
2605 Brøndby
Tlf. 36 75 13 10
E-mail: obbekjar@dadlnet.dk

Deputy councillor, redaktør:
Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3,
2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Kasserer:
Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø
5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

International councillor:
Cæcilie Bøck Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail:
cbuhmann2002@yahoo.com

International councillor:
Lars Folmer Hansen
Dalmoosevej 23
2400 København NV
Tlf. 33 15 82 99
E-mail: folmer@dadlnet.dk

DLMKs sekretariat:
c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Medlemskab opnås ved indbetaling af års-
kontingent på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer

DLMKs hjemmeside: www.dlmk.dk

Valberedningens förslag till SLMKs STYRELSE 2007 – 2008

Ordförande: **Frida Sundberg**, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08,
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Vice ordf: **Martin Tondel**, Lekparksvägen 2,
582 75 Linköping, tel 013-39 64 74,
e-post: martin.tondel@slmk.org

Leonore Wide, Ljuskärsvägen 35,
133 31 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17,
e-post: leonore.wide@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50,
fax 08-755 78 55,
e-post: meit.krakau@slmk.org

*IPPNW
President* **Gunnar Westberg**, Solbänksgatan 9,
413 19 Göteborg, tel 031-82 63 92 (b),
tel. 031-82 86 92 (b),
mobiltel 0762-17 30 23
e-post: gunnar.westberg@slmk.org

Övriga

Ordinarie

Hans Levander, Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala,
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84,
e-post: hans.levander@slmk.org

Monika Palmgren, Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 08-578 354 28 (a), e-post: monika.palmgren@slmk.org

Sara Smedegård, Geijersgatan 20C, 652 18 Karlstad,
tel 054-10 12 02, mobiltel 0702-15 80 17
e-post: sara.smedegard@slmk.org

Martina Grosch, Erikstorpsgränd 6, 4 tr, 217 54 Malmö,
mobiltel 0739-08 85 29, e-post: martina.grosch@slmk.org

Camilla Mattsson, Flogstavägen 87 B,
752 72 Uppsala, tel 018-46 36 96
e-post: camilla.mattsson@slmk.org

Vendela Englund-Burnett, Mimergatan 13,
654 60 Karlstad, tel + fax 054-21 29 42,
e-post: vendela@slmk.org

Johannes Norberg, Fysikgränd 33:310,
907 31 Umeå, tel 070-275 42 22,
e-post: johannes.norberg@gmail.com

Suppleanter

Gösta Alfvén, Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm,
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Mats Hogmark, Gruvgatan 33, 791 62 Falun,
tel 023-138 18, mobiltel 0709-515 272,
e-post: mats.hogmark@slmk.org

Nelli Jonasson-Filippova, Madlyckevägen 24,
542 32 Mariestad, tel 0501-474 62,
e-post: nelli@slmk.org

Anna Jones, Daljunkaregatan 12, 791 37 Falun,
tel 023-180 90, e-post: anna.jones@slmk.org

Jan Larsson (Infobladsansvarig),
Linnégatan 2G, 753 32 Uppsala, tel 018-14 62 12,
e-post: jan.larsson@slmk.org

Bengt Lindell (IT/kommunikationsansv),
Bättre Tiders Gränd 18, 393 59 Kalmar,
tel + fax 0480-201 84, mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Anneli Schmauch, Språkgränd 1, 907 33 Umeå,
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a),
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Annika Rydberg, Fredrikshögsgatan 1, 903 36 Umeå,
tel 090-77 64 99, e-post: annika.rydberg@slmk.org

Karin Stenstedt, Alviksvägen 17, 167 53 Bromma,
tel 08-25 56 38, e-post: karin.stenstedt@slmk.org

Christina Vigre Lundius, Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31, fax 0435-353 27,
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

John Henriksson, Järnvägsgatan 17, 824 43 Hudiksvall,
tel 0650-311 95, mobiltel: 0733-42 31 10 (stud repr)
e-post: john.henriksson@slmk.org

Revision

Auktoriserad Revisor

Jan Anders Nilsson, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Box 1215, 251 12 Helsingborg, tel 042-37 72 00,
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad Revisor, suppleant

Jonas Grahn, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm, tel 08-555 330 00,
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Ylva Stjernholm-Vlavec, Tomtebogatan 10, 2tr,
113 39 Stockholm, tel 08-31 63 81

Föreningsrevisor Suppleant

Kristina Olofsson, Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56, e-post: kristina.olofsson@slmk.org

Kassör/Kanslichef:

Klas Lundius, Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp,
tel 0435-351 58, fax 0435-353 27, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius.@slmk.org

Valberedning har utgjorts av:

Anna Sjögren, (sammankallande)
Södra Sanna 526, 655 91 Karlstad
tel 054-250 35 99, e-post: anna.sjogren@slmk.org

Carin Odhner, Sturevägen 30, 182 74 Stocksund,
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@sll.se

Thomas Silfverberg, Gustafsvägen 4, 169 58 Solna,
tel, 08-27 86 11, e-post: thomas.silfverberg@slmk.org

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

**Begränsad
eftersändning**

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

Höst i Karlstad

"Sola i Karlstad" och Svenska läkare mot kärnvapen
inbjuder gamla, nya och blivande medlemmar till

Höstmöte i Karlstad 11-12 november 2006!

Välkommen till staden där solen lyser som starkast?

VAD GÖR IPPNW OCH SLMK 2006?

VAD ÄR DET DITT MEDLEMSKAP GÖR MÖJLIGT?

VAD HAR RÄDDNINGSVERKET FÖR ROLL,
ARBETSSÄTT OCH SAMARBETSPARTNERS MOT
ABC VAPEN?

Vi kan bjuda på ett spännande program med godbitar som:

Intressant och aktuell rapportering från delegationen som
just kommit tillbaka från Iran där de diskuterat kärnva-
penfrågan.

Uppdatering om SLMKs aktiviteter både på läkar- och
studentsidan.

Gästföreläsning från Räddningsverket som skall prata om
sin roll och sitt arbetssätt.

Möjlighet att ta del av "Grundkursen" om kärnvapen för
dig som är ny (-fiken).

Trevliga fikastunder och måltider med intressanta diskus-
sioner...

Och så förstås en chans att njuta av Karlstads
kultur och natur.

På söndagen blir det öppet styrelsemöte med
strategisk verksamhetsplanering .

Ett fullständigt program samt lokaler och tider
kommer att finnas på hemsidan; www.slmk.org

NÄR?

Lördag 11 nov kl 10.00 – till söndag 12
nov kl 13.00

VAR?

Café Innegården, Östra Torggatan 18
Karlstad (Mitt i stan)

Vi reserverar hotellrum. Bokas i samband med anmälning.

**ALLA medlemmar är mycket
välkomna att delta!**

**Anmälningar
senast 25 oktober
och frågor:**

Vendela@slmk.org

SaraSmedegard@gmail.com

Höst i Karlstad

"Sola i Karlstad" och Svenska läkare mot kärnvapen inbjuder gamla, nya och blivande medlemmar till

Höstmöte i Karlstad 11-12 november 2006!

Välkommen till staden där solen lyser som starkast?

VAD GÖR IPPNW OCH SLMK 2006?

VAD ÄR DET DITT MEDLEMSKAP GÖR MÖJLIGT?

VAD HAR RÄDDNINGSVERKET FÖR ROLL, ARBETSSÄTT OCH SAMARBETSPARTNERS MOT ABC VAPEN?

Vi kan bjuda på ett spännande program med godbitar som:

Intressant och aktuell rapportering från delegationen som just kommit tillbaka från Iran där de diskuterat kärnvapenfrågan.

Uppdatering om SLMKs aktiviteter både på läkar- och studentsidan.

Gästföreläsning från Räddningsverket som skall prata om sin roll och sitt arbetssätt.

Möjlighet att ta del av "Grundkursen" om kärnvapen för dig som är ny (-fiken).

Trevliga fikastunder och måltider med intressanta diskussioner...

Och så förstås en chans att njuta av Karlstads kultur och natur.

På söndagen blir det öppet styrelsemöte med strategisk verksamhetsplanering .

Ett fullständigt program samt lokaler och tider kommer att finnas på hemsidan; www.slmk.org

NÄR?

Lördag 11 nov kl 10.00 – till söndag 12 nov kl 13.00

VAR?

Café Innegården, Östra Torggatan 18
Karlstad (Mitt i stan)

Vi reserverar hotellrum. Bokas i samband med anmälning.

ALLA medlemmar är mycket välkomna att delta!

**Anmälningar
senast 25 oktober
och frågor:**

Vendela@slmk.org

SaraSmedegard@gmail.com

